

فراوالدگری و سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان

امیرحسین عبدالی^۱، صدیقه احمدی^۲

چکیده

فراوالدگری سبکی نابهنجار از فرزند پروری است که با درگیری بیش از حد، کنترل افراطی و محافظت بیش از حد توصیف می‌شود و هم‌راستا با مفهوم فرزند پروری هلیکوپتری است. بر اساس اینکه سبک‌های فرزند پروری نابهنجار مخاطراتی را برای سلامت کودکان ایجاد می‌نمایند و از آنجایی که ادبیات پژوهشی غنی در مورد این مفهوم در کشور وجود نداشت هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان است. با توجه به کلمات کلیدی تخصصی در پایگاه‌های مختلف اطلاعاتی، شامل گوگل اسکالار، سیج، وایلی، اشپرینگر، پابمد، اسکوپوس، ساینس دایرکت، تیلور و فرانسیس بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۲۳ ۷۹۲ مقاله با در نظر گرفتن معیارهای ورود و ارزیابی کیفیت و با استفاده از الگوی پریزما (PRISMA) بررسی شدند و بر اساس ارزیابی کیفی نهایی، ۷۹ مقاله انتخاب شدند. نتایج یافته‌های پژوهش‌های مختلف تأثیرات منفی فراوالدگری را بر ابعاد زیستی (تغذیه نامناسب، عدم تعادل هورمونی، مشکلات خواب)، روان‌شناختی (اختلال در غذا خوردن، اضطراب و افسردگی، اختلالات مرتبط با آسیب و عوامل استرس‌زا، بازداری رفتاری، مشکلات تحصیلی، رفتارهای مخرب و پرخطر، پریشانی، خودارزیابی منفی، وسوس فکری-عملی) و اجتماعی (مهارت‌های اجتماعی ضعیف، کاهش سطح یادگیری و کسب ارزش‌های اجتماعی، کاهش شایستگی اجتماعی و ارتباط بیانی، کاهش استقلال) سلامت کودک تائید کردند. نتایج این مطالعه برای والدین، مدیران مدارس، مسئولین سلامت و بهداشت و همچنین سیاست‌گذاران آموزشی کشور قابل توجه خواهد بود.

واژه‌های کلیدی: فراوالدگری، فرزند پروری هلیکوپتری، محافظت بیش از حد، کنترل افراطی، فرزند پروری مزاحم، کودکان.

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

^۲ استادیار گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول) dr.ahmadi.sedighe@khu.ac.ir

مقدمه

در روانشناسی کودک، دوره کودکی به طور کلی به مجموعه سنینی اشاره دارد که شامل مراحل مهمی از زندگی کودکان است. این دوره به طور معمول از بدو تولد تا حدود دوازده سالگی (بلوغ) تعریف می‌شود. این دوره شامل مراحل نوزادی (تولد تا ۲ سالگی)، دوره پیش‌دبستانی (۲ تا ۵ سالگی) و دوره ابتدایی (۶ تا ۱۲ سالگی) می‌شود. دوره نوزادی از تولد تا دو سالگی کودک را پوشش می‌دهد و در این مرحله، کودکان به عنوان نوزادان شناخته می‌شوند و تحت نظر مراقبت‌های ویژه‌ای قرار دارند. دوره پیش‌دبستانی که از دو تا پنج سالگی است مرحله فعالیت‌های اجتماعی و آمادگی برای ورود به مدرسه را شامل می‌شود. در دوره ابتدایی که شش تا دوازده سالگی است کودکان وارد دوره تحصیلی رسمی می‌شوند و مهارت‌ها و دانش‌های پایه‌ای خود را گسترش می‌دهند (پیاژ^۱، ۱۹۵۲). همچنین، باید توجه داشت که تقسیم‌بندی دوره کودکی ممکن است بسته به منابع و فرهنگ‌های مختلف متفاوت باشد. اما در کل، دوره کودکی معمولاً تا سن حدود ۱۲ سالگی به طور گسترده‌ای در روانشناسی کودکان و رشد فردی استفاده می‌شود. این دوره شامل فرآیندهای رشد، تعلم، و توسعه کودکان است که پایه مرحله بعدی رشد آن‌ها را شکل می‌دهد. در حوزه سلامت کودکان و به صورت کلی انسان، جورج انگل^۲ (۱۹۷۷) مدلی را پیشنهاد کرد که به عنوان مدل زیستی- روانی-اجتماعی شناخته می‌شود. انگل این مدل را توسعه داد تا تأکید کند که سلامت و بیماری باید در قالب یک سیستم پیچیده از فاکتورهای بیولوژیکی، روانی و اجتماعی موردنبررسی قرار گیرند. در مدل انگل، سلامت دیگر تنها به غیاب بیماری محدود نمی‌شود، بلکه باید این عوامل سه‌گانه را به طور کامل مورد توجه قرار داد: عوامل فیزیولوژیکی و ژنتیکی، که شامل ساختار و عملکرد ارگان‌ها و سیستم‌های بدن می‌شود. عوامل روان‌شناختی که از جمله آن می‌توان به ویژگی‌های شخصیتی، احساسات، انگیزه‌ها و رفتارها اشاره کرد و عوامل اجتماعی که روابط فردی، حمایت‌های اجتماعی، فرهنگ و روابط اقتصادی و محیطی را شامل می‌شود. انگل تأکید می‌کند که درمان‌های پزشکی باید این سه جنبه را به طور یکپارچه در نظر بگیرند تا به یک دیدگاه کامل‌تر از سلامت دست یابند و بعلاوه در این مدل بر اهمیت همخوانی میان مراقبت‌های جسمی و مراقبت‌های روانی و اجتماعی تأکید می‌شود.

تربیت فرزندان در جهت حفظ سلامت و رشد آن‌ها در خانواده، یک فرآیند اجتماعی-آموزشی پیچیده و اغلب مشکل‌ساز است و اثربخشی آن به مؤلفه‌های خرد محیط خانواده و سبک ارتباطی اعضا و سایر جنبه‌ها بستگی دارد (ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱). در میان این مؤلفه‌ها، رفتارهای والدین که از آن با عبارت والدگری یاد می‌شود با نشان دادن الگوهای قوانین، نظام و انصباط و سایر رفتارها بر رشد و سلامت کودک تأثیری اساسی دارد. واژه والدگری از ریشه فعل لاتین خود که به معنای "پرورش، توسعه یا آموزش" است منشعب گردیده و ازین‌رو فرزند پروری به عنوان «فعالیت‌هایی هدفمند در تضمین بقا و رشد کودکان» تعریف شده است. مجموع این فعالیت‌ها و نگرش‌ها کودک را پرورش می‌دهد و رشد شخصیت کلی او را تقویت می‌کند. تأثیر فرزند پروری همیشگی است و با جنبه‌های مختلف رشد کودک مرتبط است (سریوستاو و ماتور، ۲۰۲۰). درواقع، رویکرد و نگرش کلی والدین به فرزندان برای هدایت، کنترل و اجتماعی کردن آن‌ها، تشکیل‌دهنده یک جو عاطفی است که از آن به عنوان "سبک فرزند پروری" یاد می‌شود (دارلینگ و استینبرگ، به نقل از ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱). این مفهوم ممکن است به عنوان الگویی کلی و منحصر به فرد از رفتار والدین تعریف شود که با سطوح حمایت، کنترل و اعطای خدمتخاری نشان داده شده توسط والدین مشخص می‌شود (گرست و گاگنون، ۲۰۱۵). گذشته از نتایج نظرسنجی بین‌المللی که نشان می‌دهد والدین تمایل زیادی به حمایت بیش‌ازحد از فرزندان خود دارند از مهم‌ترین چالش‌های تحقیقاتی تمایز بین سبک‌های متفاوت فرزند پروری است زیرا والدین می‌توانند مؤلفه‌های مختلف هر یک از ابعاد فرزند پروری را باهم به اجرا درآورند درنتیجه پژوهشگران تأیید کرده‌اند که والدین معمولاً نمی‌توانند در یک سبک فرزند پروری واحد توصیف شوند (ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱).

¹ Piaget² Engel³ Navickienė⁴ Srivastav & Mathur⁵ Garst & Gagnon

فراوالدگری که بیش از بیست سال است توجه فزاینده‌ای را به خود جلب کرده به رفتارهای ناسالم و افراطی والدین اشاره دارد که شواهدی از آن ممکن است در میان سبک‌های فرزند پروری که توسط بامریند (مقدرانه، مستبدانه، سهلگیرانه و بی‌اعتنای) و سایرین متمایز شده است، دیده شود. بنابراین فراوالدگری منعکس‌کننده ترکیبی از سبک‌های والدگری است که کاملاً جدید نیست اما الگویی منحصر به فرد از ابعاد والدگری را منعکس می‌نماید (گرست و گاگنون، ۲۰۱۵). فراوالدگری یکی از سبک‌های فرزند پروری است که به تمایل بیش از حد والدین به محافظت از موفقیت و شادکامی کودکان، بجهت رفع موانع احتمالی فرایند رشد اطلاق می‌شود و با درگیری شدید^۱ توصیف می‌شود (کاو و همکاران، ۲۰۲۳). این سبک متمایز شامل سطوح بالای حمایت والدین، کنترل رفتاری، اضطراب و سطوح پایین اعطای خودمنختاری است و یکی از نشانه‌های اصلی آن، توجه بیش از حد والدین به فرزندان و تلاش برای محافظت از آن‌ها در برابر همه خطرات احتمالی است. فراوالدگران تلاش می‌کنند تا والدین کاملی باشند، آن‌ها با این باور غلط هدایت می‌شوند که وظیفه آن‌ها محافظت از فرزندان خود در برابر همه نامیدی‌ها و خطرات محیطی است (ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱). بر اساس تئوری‌های درهم‌تنیدگی خانواده، فرزند پروری مؤثر و رشد شخصیت، ممکن است که این سبک از فرزند پروری با ویژگی‌های منفی در والدین (یعنی اضطراب و پشیمانی) و همچنین در کودکان خردسال (به عنوان مثال، خودشیفتگی، سبک‌های مقابله‌ای ضعیف، اضطراب و استرس) مرتبط باشد (گرست و گاگنون، ۲۰۱۵). این سبک با استفاده از اصطلاحات مختلفی توصیف شده است، از جمله فرزند پروری هلیکوپتری^۲ (سگرین و همکاران، ۲۰۱۲)، فرزند پروری مزاحم^۳ (گرست و گاگنون، ۲۰۱۵)، کنترل افراطی^۴ (پری و همکاران، ۲۰۲۳) بعلاوه همبستگی بالایی بین فراوالدگران و والدین بیش از حد محافظه‌کاریونیسا و همکاران،^۵ وجود دارد. اگرچه این اصطلاحات متفاوت هستند، اما اغلب با روش‌های مفهومی مشابهی قابل استفاده‌اند و محققان خاطرنشان کرده‌اند که معنا کردن این رویکردهای فرزند پروری ناهنجار به صورت منفرد می‌تواند گیج‌کننده نیز باشد (ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱).

والدین هلیکوپتری به عنوان والدینی تعریف می‌شوند که به جای اینکه به کودکان اجازه تجربه شکست یا چالش را بدهند، بیش از حد از آن‌ها محافظت می‌کنند و مشکلات‌شان را حل می‌نمایند. به این ترتیب، والد هلیکوپتری مانع از رشد شخصی فرزند خود می‌شود (سگرین و همکاران، ۲۰۱۲؛ سگرین و همکاران، ۲۰۱۳). پادیلا-واکر و نلسون^۶ (۲۰۱۲) والد هلیکوپتری را دارای مؤلفه‌های گرما و حمایت بالا، کنترل بالا و اعطای استقلال کم توصیف نموده‌اند. به گفته ناویکینی و همکاران (۲۰۲۱) والدین هلیکوپتری گاهی اوقات با اصطلاح بیش از حد محافظه‌کاری شناخته می‌شوند. از دیگر اصطلاحات شبیه به فراوالدگری، فرزند پروری مزاحم است که با برنامه‌ریزی بیش از حد فرزندان را خرد می‌کند و فرزندان را از اوقات فراغت و انجام رفتار به صورت مستقل محروم می‌کند. والدین مزاحم اغلب بدون فرزندشان عملکرد ضعیفی دارند (پادیلا-واکر و نلسون، ۲۰۱۲). والدین بیش از حد محافظه، بیش از حد حساس هستند و اغلب نسبت به هر چیزی که مربوط به فرزندشان باشد بیش از حد واکنش نشان می‌دهند. آن‌ها نسبت به فعالیت‌هایی که فرزندشان در آن شرکت می‌کنند بیش از حد محظوظ هستند. این دسته از والدین به طور مداوم اینمی و خطر را به کودک خود یادآوری می‌کنند. آن‌ها از نمره بد فرزندشان شکایت می‌کنند و برای تغییر آن با مدرسه دعوا می‌کنند (ناویکینی و همکاران، ۲۰۲۱). آن‌ها به دنبال حذف تمام موانع در ک شده در فرایند رشد فرزند خود هستند و اغلب با تداخل بیش از حد در تحصیلات و ورزش کودکان شناخته می‌شوند. فراوالدگری اصطلاحی است که به بهترین وجه نشان‌دهنده سبک‌های فرزند پروری غیرهنجاری و در عین حال پرتلاش (متضاد سبک فرزند پروری سهل گیرانه) است (ناویکینی و همکاران، ۲۰۱۳). سگرین و همکاران (۲۰۱۳) این‌گونه فراوالدگری را تعریف می‌نمایند: «افرادی که این شکل از فرزند پروری را اجرا

¹ Over involved² Kao³ Helicopter parenting⁴ Segrin et al.⁵ Intrusive parenting⁶ OverControlig⁷ Perry et al.⁸ Overprotective Parents⁹ Koirunnisa et al.¹⁰ Padilla-Walkar & Nelson

می‌کنند، به نظر می‌رسد که بیش از حد درگیر زندگی فرزندان خود هستند، ریسک‌گریزی می‌کنند و درگیر بهزیستی عاطفی فرزندان خود هستند». نتایج نشان می‌دهد که سبک‌های فرزند پروری بیش از حد درگیر دید تونلی در چشم‌انداز خود دارند، بیش از حد بر سن عملکردی فرزند بالغ خود به قیمت سن تقویمی تأکید کنند، معتقدند که باید در هر تصمیمی مشارکت داشته باشند، بر اساس نیازهای شخصی خود تصمیم می‌گیرند، خشم و ناامیدی را نشان می‌دهند و بهندرت راضی می‌شوند، مهارت‌های ارتباطی ضعیفی از خود نشان دهد و ناسازگارانه مطالبه می‌کنند(اینگ، مور و فوملر^۱، ۲۰۰۸). تئوری درهم‌تنیدگی خانواده و تئوری دل‌بستگی ساختار فراوالدگری را بیان کرده‌اند. تئوری درهم‌تنیدگی خانواده، که معتقد است والدین از فرزندان برای ارضی اهداف ناقص، پشیمانی یا اضطراب خود استفاده می‌کنند، مبنای انگیزشی برای فرزند پروری بیش از حد فراهم می‌کند این تبیین با نتایج (سریوستاو و ماتور، ۲۰۲۰؛ روزسو و شارف^۲، ۲۰۱۸؛ برنینگ و همکاران^۳، ۲۰۱۷) همسویی دارد. از منظر درهم‌آمیختگی، والدین اهداف خود را بر روی فرزندشان فرافکنی می‌کنند، زندگی فرزندشان را بیش از حد کنترل می‌کنند و موفقیت‌ها و شکست‌های فرزندشان را به طور نایاب تجربه می‌کنند (سگرین، و همکاران، ۲۰۱۳). تئوری دل‌بستگی معتقد است که رفتار نایمن والدین، برای مثال درگیر شدن بیش از حد در زندگی کودک، با پیامدهای منفی برای کودکان از جمله افزایش اضطراب، تنظیم استرس، و خودکارآمدی پایین همراه است (سیدیدیس و کافتسیوس، به نقل از گرست و گاگنون، ۲۰۱۵).

مطالعات اندکی به ارائه شواهدی مبنی بر تأثیرات محدود و مثبت این سبک بر سلامت فرزندان پرداخته‌اند اما به خوبی مستند شده که شیوه‌های بد فرزند پروری منجر به پیامدهای عاطفی منفی در کودکان می‌شود(رز و همکاران^۴، ۲۰۱۸). از آنجایی که فراوالدگری به عنوان یک سبک فرزند پروری نابهنجار تلقی می‌شود (ناویکنی و همکاران، ۲۰۲۱) در مطالعات گسترشده‌ای به تأثیرات آن بر جنبه‌های مختلف سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان اشاره شده است مانند افزایش مشکلات خواب (پیزو و همکاران^۵، ۲۰۲۲)، اضطراب و افسردگی (گانaprakasam و همکاران^۶، ۲۰۲۳)، الدهینکل و همکاران^۷، ۲۰۰۶) و کاهش مهارت‌های اجتماعی (ایسیک و باهات^۸، ۲۰۲۱؛ سوات^۹، ۲۰۱۸؛ گیلبرت، برج و لوپی^{۱۰}، ۲۰۲۰). درنتیجه بر اساس اینکه ادبیات پژوهشی غنی درباره مفهوم فراوالدگری در کشور موجود نیست هدف از مطالعه مروری سیستماتیک حاضر پاسخ به این سؤال است که تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان کدام‌اند؟

روش

روش این پژوهش از نوع مطالعه مروری نظاممند است که بر اساس چک‌لیست پریزم^{۱۱} صورت گرفته و با استفاده از آن به مرور یافته‌های علمی انجام شده درباره تأثیرات منفی فراوالدگری بر مؤلفه‌های مختلف سلامت زیستی-روانی-اجتماعی کودکان پرداخته شده است و روند آن به شرح زیر می‌باشد:

¹ Ingen, Moore & Fuemmeler

² Rousseau & Scharf

³ Brenning et al.

⁴ Rose et al.

⁵ Pizzo et al.

⁶ Ganaprakasam et al.

⁷ Oldehinkel et al.

⁸ Işık & Bahat

⁹ Suat

¹⁰ Gilbert, Barch & Luby

¹¹ PRISMA

الف) راهبردهای جستجو: یافته‌ها به طور جامع از سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۲۳ در پایگاه‌های مطالعاتی خارجی مورد بررسی قرار گرفتند. پایگاه‌های مطالعاتی شامل گوگل اسکالار^۱، سیج^۲، وایلی^۳، اشپرینگر^۴، پابمد^۵، اسکوپوس^۶، ساینس دایرکت^۷، تیلور و فرانسیس^۸ بود. و واژه‌های کلیدی برای جستجو در پایگاه‌های مطالعاتی شامل فراوالدگری، فرزند پروری هلیکوپتری، فرزند پروری مزاحم، کنترل افراطی، مشارکت بیش از حد، درگیری بیش از حد، محافظت بیش از حد و کودکان بود.

ب) ملاک‌های ورود و خروج: برای مطالعه مروری نظاممند حاضر، مطالعاتی وارد پژوهش شدند که واژه‌های کلیدی مورد جستجو را داشتند، فراوالدگری و عبارات همبسته با آن از قبیل فرزند پروری هلیکوپتری، کنترل بیش از حد، محافظت بیش از حد، فرزند پروری مزاحم، درگیری و مشارکت بیش از حد را به صورت مجزا یا ترکیبی مورد مطالعه قرار داده بودند، نوع مقیاس بررسی آن‌ها مؤلفه‌های سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی بود، مطالعات بیانگر نتایج پژوهش در جامعه و نمونه آماری کودکان بود و مطالعات شامل مقالات اصلی بود که بعد از سال ۲۰۰۶ به زبان انگلیسی در پایگاه‌های معتبر منتشر شده بودند.

ج) ارزیابی کیفیت مقالات: برای انتخاب مطالعات، تمامی مقالات بعد از استخراج از پایگاه‌های موردنظر با استفاده از کلیدواژه‌های تخصصی، توسط نویسنده‌گان طرح بررسی و موارد تکراری از نظر محتوا و روش حذف گشتند. سپس عنوان و چکیده مقالات باقی‌مانده با دقت موردنظری قرار گرفتند و مقالاتی که معیارهای ورود به این مرور ساختار یافته را نداشتند حذف شدند. همچنین بعد از حذف مقالات دارای ارتباط ضعیف با اهداف مطالعه و انتخاب مقالات اصلی، برای افزایش اطمینان از شناسایی، بررسی و معرفی مقالات موجود و بهبود کیفیت اکثر مقالات، فهرست منابع مقالات انتخاب شده نیز مورد ارزیابی و جستجو واقع گردید و نهایتاً به جهت بررسی دقیق معیارهای ورودی متن مطالعات به صورت کامل موردنظری قرار گرفت. بر این اساس از ۷۹۲ مطالعه بررسی شده، تعداد ۷۱۳ مطالعه به دلیل اینکه ملاک‌های ورود را نداشتند از پژوهش خارج شده و در آخر ۷۹ مطالعه وارد پژوهش شده و موردنظری قرار گرفتند (شکل ۱). در ادامه دو مؤلف به طور جداگانه محتوای هر یک از مقالات را تجزیه و تحلیل کردند و بجهت به دست آوردن پایایی درونی بین محققان، یک‌سوم مقالات به صورت تصادفی انتخاب و برای محاسبه آن استفاده شد. این فرمول شامل تعداد توافق‌ها تقسیم بر مجموع تعداد توافق‌ها و عدم توافق‌ها و تقسیم بر ۱۰۰ است. میزان پایایی درونی مقالات از ۸۴,۲۰٪ تا ۸۷,۸۵٪ و با میانگین ۸۶,۲۶٪ به دست آمده است. در آخرین مرحله از فرایند این مطالعه نیز مطالعات مربوط به مقالات انتخاب شده شامل نام نویسنده، سال انجام مطالعه، جامعه و نمونه آماری، کشور محل انجام مطالعه، تفکیک مؤلفه‌های زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی و نتایج مربوط به اهداف مطالعه در جدول ثبت گردید (جدول ۱).

کلید واژه‌های جست و جو شده: فراوالدگری، فرزند پروری هلیکوپتری، فرزند پروری مزاحم، کنترل افراطی، مشارکت بیش از حد، درگیری بیش از حد، محافظت بیش از حد و کودکان

پایگاه‌های اطلاعاتی: گوگل اسکالار، سیج، وایلی، اشپرینگر، پابمد، اسکوپوس، ساینس دایرکت، تیلور و فرانسیس

تعداد مقالات بررسی شده: ۷۹۲

مقالات نهایی وارد شده در پژوهش: ۷۹

خروج مقالات تکراری و غیر مرتبط با عنوان، چکیده و کلیدواژه: ۵۷۶
اضافه شدن مقالات در بررسی دستی و بررسی رفنس بعلاوه اعمال

معیارهای ورود و خروج: ۱۰۹

¹ Google scholar

² Sage

³ Wiley

⁴ Springer

⁵ PubMed

⁶ Scopus

⁷ ScienceDirect

⁸ Taylor & Francis

شکل ۱: فرایند بررسی و انتخاب مقالات

یافته‌ها

یافته‌های مرتبط با پژوهش‌هایی که ملاک‌های ورود به این مطالعه را داشتند به صورت انتقادی مورد بررسی قرار گرفتند. خلاصه محتوای مقالات (نام نویسنده، سال انجام مطالعه، جامعه و نمونه آماری، کشور محل انجام مطالعه، تفکیک مؤلفه‌های زیستی- روان‌شناختی-اجتماعی و نتایج مربوط به اهداف مطالعه) در جدول ۱ ارائه گردیده است که در ادامه نتایج توصیفی بررسی تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان ارائه می‌گردد.

بعد زیستی

تعذیه نامناسب: در بررسی ۷۳ نفر از والدین فرزندان ۲ تا ۶ سال مبتلا به بیماری لوفوبلاستیک مشخص شد که حمایت بیش از حد والدین با کاهش مصرف میوه و سبزیجات و افزایش مصرف خوراکی‌های مضر همراه بود و درنهایت به تعذیه نامناسب منجر می‌شود (ویلیامز، لامب و مک‌کارتی^۱، ۲۰۱۵).

عدم تعادل هورمونی: در بررسی ۱۴۸ کودک در سه دوره سنی ۱۸ ماهگی، ۳۰ ماهگی و ۷۲ ماهگی مشخص شد که مزاحمت والدین و کنترل بیش از حد آن‌ها در ۳۰ ماهگی کودک پیش‌بینی کننده افزایش سطوح کورتیزول و آلفا آمیلاز در سن ۷۲ ماهگی کودک است (تیلور و همکاران^۲، ۲۰۱۳). افزایش سطوح کورتیزول در پژوهش آذر و همکاران^۳ (۲۰۰۷)، بورلی و همکاران^۴ (۲۰۱۹) و گانر و همکاران^۵ (۲۰۱۰) تائید شده است.

مشکلات خواب: پیزو و همکاران^۶ (۲۰۲۲) نشان دادند که سبک فرزند پروری بیش از حد محافظت اختلال در خواب کودکان را پیش‌بینی کرد عنوان داشتند که اختلال در خواب سلامت روانی و جسمانی آینده کودک را به خطر خواهد انداخت. کایل، هامل و لوی^۷ (۲۰۱۵) نیز افزایش مشکلات خواب را درنتیجه کنترل بیش از حد پیش‌بینی کردند. چو و همکاران^۸ (۲۰۱۲) نیز نشان دادند که همبستگی مثبتی بین محافظت بیش از حد والدین و بی‌خوابی میانی و اختلال برنامه خواب‌وبیداری کودکان وجود داشت.

بعد روان‌شناختی

اختلال در غذا خوردن: مونش و همکاران^۹ (۲۰۱۷) در بررسی ۱۰۰ کودک در سنین ۸ تا ۱۳ سال سالم، دارای اختلال پرخوری و بیش فعالی دریافتند که درگیری عاطفی بیش از حد والدین به طور مثبت با غذا خوردن هیجانی کودکان مرتبط بود. اضطراب و افسردگی: در این حیطه افزایش انواع مختلف استرس و اضطراب و اختلالات مربوط به آن‌ها (گانپراکاسم و همکاران، ۲۰۲۳؛ لاورین و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۵؛ مولر، مایدانزیچ و بوگلس^{۱۱}، ۲۰۱۵؛ هادسون و داد^{۱۲}، ۲۰۱۲، ونت و همکاران^{۱۳}، ۲۰۱۱؛ گار و هادسون^{۱۴}، ۲۰۰۸؛ مکلود، وود و ویز^{۱۵}، ۲۰۰۷؛ بیتو، پریرا و باروس^{۱۶}، ۲۰۱۷، وریک و همکاران^{۱۷}، ۲۰۱۳؛ باس، ژانو و ترینر^{۱۸}، ۲۰۱۳)

¹ Williams, Lamb & McCarthy

² Taylor et al.

³ Azar et al.

⁴ Borelli et al.

⁵ Gunnar et al.

⁶ Kiel, Hummel & Luebbe

⁷ Chou et al.

⁸ Munsch et al.

⁹ Laurin et al.

¹⁰ Möller, Majdandžić & Bögels

¹¹ Hudson & Dodd

¹² Vente et al.

¹³ Gar & Hudson

¹⁴ McLeod, Wood & Weisz

¹⁵ Beto, Pereira & Barros

¹⁶ Vreeke et al.

¹⁷ Buss, Zhou & Trainer

۲۰۲۱؛ Ryoo و Shin^۱، ۲۰۱۸؛ Lee و Shin^۲، ۲۰۲۰؛ Rakk و Morris^۳، ۲۰۰۹؛ استرانگ^۴، ۲۰۱۵؛ بورلی، مارگلی و ماسموسن^۵، ۲۰۱۵؛ افرونوتی و گینزبرگ^۶، ۲۰۱۲؛ فستا و گینزبرگ^۷، ۲۰۲۱؛ وینستوک^۸، ۲۰۲۱؛ پارتینگتون و همکاران^۹، ۲۰۱۸؛ گیلبرت و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۰؛ چوروت و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۷؛ بیتو و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۶؛ هادسون، داد و بوپولوس^{۱۳}، ۲۰۱۱) درنتیجه فراوالدگری در کودکان تأیید شده است. الدھینکل و همکاران (۲۰۰۶) نیز همبستگی مثبت بین سبک فرزند پروری بیش از حد محافظه و نشانه های افسردگی را در یک نمونه مشتمل از ۲۲۳۰ کودک ۱۰ تا ۱۲ سال نشان دادند. در ادامه فاکس و همکاران^{۱۴} (۲۰۲۳) نشان دادند زمانی که گرمای رابطه بین والد و فرزند پایین بود کنترل بیش از حد والدین باعث افزایش افسردگی کودک می شد.

اختلالات مرتبط با آسیب و عوامل استرس زا: آرمور و همکاران^{۱۵} (۲۰۱۸) همبستگی مثبت بین محافظه بیش از حد والدینی و ترس کودکان تأیید کردند. در مطالعه دیگری درگیری ترومای شدید و ناتوانی آموخته شده درنتیجه سبک فرزند پروری هلیکوپتری مادرانه پیش بینی شد (Yilmaz و Arslan و Arslan^{۱۶}، ۲۰۲۱). سار و همکاران^{۱۷} (۲۰۲۱) نیز نشان دادند محافظه و کنترل بیش از حد والدین به طور ویژه با سوءاستفاده عاطفی و غفلت و تروماهای مختلف دیگر مرتبط بود.

بازداری رفتاری: این مفهوم به اختیاط، کناره گیری و یا ترس از مواجهه با چیزهای جدید اشاره دارد. هادسون و همکاران^{۱۸} (۲۰۱۱) یک نمونه ۲۰۲ نفری کودکان ۴ ساله را به دو گروه بازدارنده رفتاری و غیر بازدارنده تقسیم کردند و پس از انجام فرایندهای پژوهشی، در سن ۶ سالگی دوباره دو گروه را مورد ارزیابی قراردادند. در این مطالعه مشخص شد که والدین بیش از حد درگیر، در مطالعه پیگیری ۶ سالگی کودکان با بازداری رفتاری بیشتر آنها مرتبط بودند. افزایش بازداری رفتاری در پژوهش هادسون، کامر و کندال^{۱۹}، (۲۰۰۸) و بورخوس و همکاران^{۲۰} (۱۱) نیز تأیید شده است.

مشکلات رفتاری و هیجانی: در این حیطه افزایش مشکلات رفتاری (گری و همکاران^{۲۱}، ۲۰۱۲؛ کوکلین و همکاران^{۲۲}، ۲۰۱۳)، کاهش یادگیری هیجانی (حسین^{۲۳}، ۲۰۱۸)، مشکلات هیجانی و رفتاری (مک ورتر و همکاران^{۲۴}، ۲۰۲۲؛ Yilmaz، Williamz، Lamb و Mckarthy^{۲۵}، ۲۰۱۴)، مشکلات تنظیم هیجانی (سوارز و همکاران^{۲۶}، ۲۰۲۱) پیش بینی شده است. پری و همکاران (۲۰۱۸) در یک مطالعه طولی نشان دادند که کنترل بیش از حد والدین در سن ۲ سالگی با تنظیم هیجانی و کنترل بازدارنده در سن ۵ سالگی رابطه منفی داشت و این مؤلفه ها به نوبه خود با مشکلات عاطفی، مدرسه ای و مهارت های اجتماعی کمتر مرتبط اند.

¹ Ryoo & Shin

² Lee & Shin

³ Rork & Morris

⁴ Strang

⁵ Borelli, Margolin & Rasmussen

⁶ Affrunti & Ginsburg

⁷ Festa & Ginsburg

⁸ Weinstock

⁹ Partington et al.

¹⁰ Gilbert et al.

¹¹ Chorot et al.

¹² Beato et al.

¹³ Hudson, Dodd & Bovopoulous

¹⁴ Fox et al.

¹⁵ Armour et al.

¹⁶ Yilmaz, Arslan & Aarslan

¹⁷ SAR et al.

¹⁸ Hudson et al.

¹⁹ Hudson, Comer & Kendall

²⁰ Burkhouse et al.

²¹ Gere et al.

²² Cooklin

²³ Hussain

²⁴ McWhorter et al.

²⁵ Suarez et al.

مهارت‌های زندگی ضعیف: در حیطه مهارت‌های زندگی پارک، شیم و بیون^۱ (۲۰۱۴) نشان دادند که کاهش محافظت بیش از حد والدین تابآوری کودکان را افزایش می‌دهد و علاوه تابآوری نیز با بازی‌های تعاملی کودکان همبستگی مثبت دارد. کاهش خلاقیت در پژوهش التمیمی و القضاه^۲ (۲۰۱۹) تحت تأثیر سبک فرزند پروری بیش از حد محافظت تائید شده است. علاوه هارویسون و همکاران^۳ (۲۰۰۸) به این نتیجه رسیدند که کنترل بی‌عاطفه مادری رابطه بین اضطراب کودک و کناره‌گیری او از وظایف دشوار را واسطه می‌کند.

مشکلات درونی سازی و برونی سازی: در این حیطه افزایش مشکلات درونی سازی (گولنس و همکاران^۴، ۲۰۱۸؛ گولنس و همکاران، ۲۰۱۱؛ روز و همکاران، ۲۰۱۸؛ بایر، سنسون و همفیل^۵، ۲۰۰۹؛ بایر، سنسون و همفیل، ۲۰۰۶؛ بایر و همکاران^۶، ۲۰۱۰؛ باربات و همکاران^۷، ۲۰۱۴) و افزایش مشکلات برونی سازی (رود، آلكون و یتس^۸، ۲۰۱۷) تائید شده است.

بیش فعالی و تکانش گری: مایر، کلین^۹ (۲۰۲۲) در پژوهش خود از ۱۰۲ جفت والد/کودک استفاده کردند که کودکان بین ۵ تا ۷ سال بودند و داده‌های مقطعی حاصل از این مطالعه را در مطالعه دوم پژوهش خود با مدل میانجی به صورت طولی در ۳۷۶ جفت والد/کودک که در ۳ سالگی، ۶ سالگی و ۹ سالگی کودکان ارزیابی شده بودند گسترش دادند. نتایج نشان داد که محافظت بیش از حد والدین همبودی بین بیش فعالی و اضطراب کودکان را واسطه می‌کند. بیش فعالی و تکانش گری در پژوهش فلاسچینی و همکاران^{۱۰} (۲۰۲۰) نیز تائید شده است.

مشکلات تحصیلی: نگرش منفی دانش‌آموز به مدرسه، انجام ندادن مسئولیت‌ها، بی‌توجهی و بی‌احساسی نسبت به اطرافیان، ناتوان دانستن خود، تردید در استعدادها و افت موفقیت تحصیلی از نتایج والدگری هلیکوپتری هستند(ایسیک و باهات، ۲۰۲۱). لی، چنگ و واچون^{۱۱} (۲۰۲۳) نشان دادند که افزایش انتظارات والدین، مشارکت فشرده در فعالیت‌های فوق برنامه و افزایش مشارکت والدین در مدرسه با کاهش رشد نتایج تحصیلی کودکان مرتبط بود. مشکلات تحصیلی در پژوهش طولی پری و همکاران (۲۰۱۸) تائید شده است.

رفتارهای مخرب و پرخطر: در این حیطه رفتارهای مخرب حین درمان دندان‌پزشکی (جونگ-لتزرز، پاسمن و دویجستر^{۱۲}، ۲۰۲۳)، بازی‌های پرخطر (آکدمیر، بانکو-بال و سویملی-کلیک^{۱۳}، ۲۰۲۳)، افراط در استفاده از صفحات الکترونیکی (کایلین و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۱)، قربانی شدن (فاکس و همکاران، ۲۰۲۲) از جمله نتایجی است که در مطالعات مختلف به آن‌ها اشاره شده است.

پریشانی: مودرا و همکاران^{۱۵} (۲۰۲۲) در بررسی طولی ۱۷۰ جفت مادر/کودک در طول ۲۴ ماه پس از زایمان پیش‌بینی نمودند که اضطراب والدینی باعث شکل‌گیری رفتارهای افراطی در محافظت از فرزند می‌شود و محافظت بیش از حد والدینی نقش واسطه‌ای مؤثری در افزایش پریشانی کودک دارد.

¹ Park, Shim & Byon

² Al-Tamimi & Al-Qudah

³ Harvison et al.

⁴ Gulenc et al.

⁵ Bayer, Sanson & Hemphill

⁶ Bayer et al.

⁷ Barbot et al.

⁸ Rudd, Alkon & Yates

⁹ Meyer, Kegley & Klein

¹⁰ Faleschini et al.

¹¹ Li, Cheng & Vachon

¹² Jong-Lenters, Pasman & Duijster

¹³ Akdemir, Banko-Bal & Sevimli-Celik

¹⁴ Çaylan et al.

¹⁵ Mudra et al.

خودارزیابی منفی: بکر و گینزبرگ^۱ (۲۰۱۱) ۷۵ مادر که ۳۸ نفر آن‌ها مضطرب بالینی بودند و ۳۷ نفر آن‌ها اضطراب نداشتند را به همراه یکی از فرزندان ۶ تا ۱۴ ساله‌شان، در حالی که کودک خود را برای سخنرانی درباره خودشان آماده می‌کردند مشاهده کردند و دریافتند که اضطراب و کنترل بیش از حد والد با ارزیابی منفی کودک از خودش همبستگی مثبت داشت. وسوس فکری-عملی: گیلبرت و همکاران^۲ (۲۰۲۲) در بررسی یک نمونه مقطعی از کودکان ۵ تا ۶ سال که ۱۲۶ نفر بودند نشان دادند که کنترل بیش از حد والدینی با علائم وسوس فکری-عملی بالاتر همراه بود.

بعد اجتماعی

مهارت‌های اجتماعی ضعیف: در این حیطه از تأثیر فراوالدگری بر سلامت اجتماعی کودکان تأثیر منفی بر انواع مهارت‌های اجتماعی (ایسیک و باهات، ۲۰۲۱؛ سوات، ۲۰۱۸؛ گیلبرت، برج و لویی ۲۰۲۰؛ استیونسون و کرنیک^۳، ۲۰۱۳)، مشکل در ایجاد حفظ دوستی‌ها (کاواباتا، تسنگ و گائو^۴، ۲۰۱۲) و کاهش سازگاری (خو و همکاران^۵، ۲۰۱۹) گزارش شده است. کاهش سطح یادگیری و کسب ارزش‌های اجتماعی: اولو و ارتندوگ^۶ (۲۰۱۸) تأثیرات سبک‌های فرزند پروری را بر اکتساب ارزش‌های اجتماعی را بررسی نمودند. در این مطالعه کمی، که از نوع همبستگی توصیفی بود والدین و دانشآموزان ۵ ساله‌ای که در یک پیش‌دبستانی در نیکوزیا شمالي قبرس بودند مورد مطالعه قرار گرفتند. داده‌های پژوهش از طریق فرم اطلاعات شخصی حاوی اطلاعات جمعیت شناختی والدین و فرزندان، مقیاس اکتساب ارزش‌های اجتماعی پیش‌دبستانی و مقیاس نگرش والدین جمع‌آوری شد. تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به ارزش‌هایی که کودکان کسب کردند نشان داد که شیوه‌های فرزند پروری سهل‌گیرانه و بیش از حد محافظت‌کننده در اکتساب ارزش‌های اجتماعی فرزندان نسبت به سبک فرزند پروری دموکراتیک نمرات کمتری کسب کردند. علاوه بر این کاهش یادگیری اجتماعی در پژوهش حسین (۲۰۱۸) نیز تأیید شده است.

کاهش شایستگی اجتماعی و ارتباط بیانی: سان و همکاران^۷ (۲۰۲۳) نشان دادند که کنترل بیش از حد مادر به طور غیرمستقیم مشکلات درونی سازی کودک را از طریق ارتباط منفی با شایستگی اجتماعی پیش‌بینی می‌کند. کلینکی و مایلز-کونس^۸ (۲۰۱۳) نیز با مشاهده ۲۳۰ مادری که با کودکان ۶، ۲۴، ۳۶ ماهه در تعامل بودند دریافتند که فرزند پروری مزاحم باعث کاهش ارتباط بیانی و کارکردهای هوشمندانه در کودکان می‌شود.

کاهش استقلال: دالکویست و همکاران^۹ (۲۰۱۵) نشان دادند که شیوه‌های فرزند پروری بسیار درگیر که از نظر پژوهشی برای مدیریت آلرژی غذایی ضروری هستند، ممکن است به محیط‌هایی سرایت کنند که در آن سطوح بالایی از درگیری موردنیاز نیستو به همین سبب کودکان خردسال مبتلا به آلرژی غذایی در معرض خطر افزایش مشکلات در رشد استقلال قرار دارند. سالمین و همکاران^{۱۰} (۲۰۲۱) نیز کاهش استقلال را درنتیجه سبک فرزند پروری بیش از حد محافظ پیش‌بینی کردند.

جدول ۱: خلاصه یافته‌های مطالعات پیرامون ارتباط فراوالدگری و سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی
کودکان

نتایج	پیامد زیستی-	هدف پژوهش	نویسنده (سال)
	- روان‌شناختی- اجتماعی	کشور	جامعه و نمونه

^۱ Becker & Ginsburg

^۲ Gilbert et al.

^۳ Stevenson & Crnic

^۴ Kawabata, Tseng & Gau

^۵ Kho, C., Main, Chung & Zhou

^۶ Ulu & Erdentug

^۷ Sun et al.

^۸ Clincy & Mills-Koonce

^۹ Dahlquist et al.

^{۱۰} Salmin et al.

ویلیامز، لامب و مک کارتی (۲۰۱۵)	بررسی تأثیرات رفتارهای والدینی و تجذیه کودک	کودکان	استرالیا	تجذیه نامناسب	محافظت بیش از حد والدین با تغذیه نامناسب در بیماران لوسومی لغوبلاسمی حاد ارتباط مثبت داشت.
تیلور و همکاران (۲۰۱۳)	بررسی رابطه خطرات محیطی، کنترل با زحمت کشی، آلفا آمیلاز و کورتیزول	کودکان	آمریکا	عدم تعادل هورمون ها	والدین مزاحم-بیش از حد کنترل کننده افزایش سطوح آلفا آمیلاز و کورتیزول را پیش‌بینی کردند.
آذر و همکاران (۲۰۰۷)	بررسی رابطه افسردگی اساسی، اختلال سلوک و کنترل بیش از حد مادر با پاسخ کورتیزول	کودکان	کانادا	عدم تعادل هورمون ها	مادران مبتلا به افسردگی اساسی و مادران متوسط تا بسیار کنترل کننده واکنش کورتیزول را افزایش دادند.
نوزادان	بررسی همزمانی قشر آدرنال مغز در رابطه کنترل بیش از حد مادرانه و سنین رشد	کودک	آمریکا	عدم تعادل هورمون ها	کنترل بیش از حد الگوی منحصر به فردی از همزمانی کورتیزول را در رابطه والد-فرزنده نشان داد که بیشترین حد آن در رابطه مادر و فرزنده بود.
گانر و همکاران (۲۰۱۰)	بررسی ارتباط بین مراقبت های روزانه خانواده و افزایش سطح کورتیزول	کودکان	آمریکا	عدم تعادل هورمون ها	فرزنده پروری مزاحم و کنترل بیش از حد والدین با افزایش کورتیزول در کودکان همبستگی مثبت داشت.
بیزو و همکاران (۲۰۲۲)	بررسی رابطه محافظت بیش از حد والدین و مشکلات خواب	کودکان	کانادا	مشکلات خواب	سبک فرزند پروری بیش از حد محافظت اختلال در خواب کودکان را پیش‌بینی کرد و اختلال در خواب سلامت روانی و جسمانی آینده کودک را به خطر می‌اندازد.
کایل، هامل و لوی (۲۰۱۵)	بررسی ترشح کورتیزول و مشکلات خواب کودکان با نقش واسطه ای کنترل بیش از حد والدین	کودکان	آمریکا	مشکلات خواب	مشکلات خواب برای فرزندان پیش‌بینی شد.
چو و همکاران (۲۰۱۲)	بررسی مقایسه ای مشکلات خواب کودکان مبتلا به اوتنیسم با خواهر برادران آنها	کودکان	تایوان	مشکلات خواب	همبستگی مثبتی بین محافظت بیش از حد والدین و بی خوابی میانی و اختلال برنامه خواب و بیداری کودکان وجود داشت.
مونش و همکاران (۲۰۱۷)	بررسی تأثیر هیجانات ابراز شده والدین بر خوردن عاطفی کودک	کودکان (۸ تا ۱۳ سال)	سوئیس	اختلال در غذا خوردن	سبک فرزند پروری بیش از حد در گیر تا حدی غذا خوردن هیجانی-احساسی کودک را پیش‌بینی نمود.
گانانپر اکاسم و همکاران (۲۰۲۳)	بررسی ارتباط بین والدگری هلیکوبتری و اضطراب در بین کودکان دبستانی	کودکان	مالزی	اضطراب و افسردگی	ارتباط معنی داری بین فرزند پروری هلیکوبتری و انواع اختلالات اضطرابی از جمله اضطراب اجتماعی، اضطراب فraigیر، پانیک.

اجتناب قابل توجه از مدرسه و اضطراب جدایی
یافت شد.

محافظت بیش از حد تنها زمانی که افسردگی مادر بالا باشد اضطراب کودک را افزایش می دهد و درنهایت محافظت بیش از حد برای پیش‌بینی گزارش‌های معلمان کلاس دوم از اضطراب کودکان یافت شد.	اضطراب و افسردگی	کانادا	کودکان	بررسی ارتباط بین کنترل والدینی، اجرار و محافظت بیش از حد و توسعه اضطراب	لاورین و همکاران (۲۰۱۵)
درگیری بیش از حد پدران با نوزاد، با اضطراب بیشتر نوزاد همراه بود.	اضطراب و افسردگی	هلند	کودکان	بررسی ارتباط بین اضطراب و رفتار والدینی با اضطراب نوزاد	مولر، مایدانزیچ و بوگلس (۲۰۱۵)
کودکان پیش‌بستانی که اضطراب نشان می دادند دچار بازداری رفتاری بودند و با والدین بیش از حد درگیر و مضطرب پیش‌بینی می شدند.	اضطراب و افسردگی	استرالیا	کودکان	بررسی چگونگی پیش‌بینی اضطراب کودک، بازداری رفتاری، درگیری بیش از حد، منفی گرایی، دل‌بستگی و اضطراب مادر	هادسون و داد (۲۰۱۲)
ترس از ارزیابی منفی کودک در پدر، اضطراب اجتماعی کودک را پیش‌بینی کرد و همچنین این عامل فرزند پروری بیش از حد درگیر مادران و والدگری منفی هر دو جنس را پیش‌بینی کرد.	اضطراب و افسردگی	هلند	کودکان	بررسی ارتباط بین ترس والدینی از ارزیابی منفی کودک با اضطراب اجتماعی	ونت و همکاران (۲۰۱۱)
مادران کودکان مضطرب، بیش از حد محافظه، فداکار یا غیر هدفمندتر از مادران کودکان غیر مضطرب بودند.	اضطراب و افسردگی	استرالیا	کودکان	بررسی ارتباط بین سیکهای فرزند پروری و اضطراب مادر و کودک	گار و هادسون (۲۰۰۸)
کنترل والدینی بشدت با اضطراب کودکی همبستگی دارد.	اضطراب و افسردگی	آمریکا	کودکان	بررسی ارتباط بین فرزند پروری و اضطراب کودکی	مکلود، وود و ویز (۲۰۰۷)
بهطور قابل توجهی والدین از راهبردهای مبتنی بر درگیری بیش از حد و اضطراب استفاده کردند.	اضطراب و افسردگی	پرتغال	کودکان	بررسی راهبردهای فرزند پروری والدین برای کاهش اضطراب کودکان	بیتو، پربرا و باروس (۲۰۱۷)
والدین بیش از حد محافظه همبستگی قابل توجهی با اضطراب غیراجتماعی نشان دادند.	اضطراب و افسردگی	هلند	کودکان	بررسی ارتباط بین بازداری رفتاری و محافظت بیش از حد والدین با اضطراب کودکان	وریک و همکاران (۲۰۱۳)

					اثرات دوجانبه
باش، زاو و توبینر (۲۰۲۱)	خلق و خوی کودک نوپا و محافظت بیش از حد مادر بر علائم اضطراب مادر و کودک	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
انتقال بین نسلی اضطراب از طریق فرزند پروری بیش از حد محافظه واسطه گردید.					
ریو و شین (۲۰۱۸)	بررسی تأثیر اضطراب جدایی مادران شاغل، رضایت شغلی و رفتارهای بیش از حد محافظتی والدین بر اضطراب جدایی	کره	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
اضطراب جدایی مادران از طریق رفتارهای محافظت افراطی آنها بر اضطراب جدایی کودکان تأثیر گذاشت.					
لی و شین (۲۰۲۰)	بررسی رابطه بین بازداری رفتاری با اضطراب کودکان و نقش واسطه ای فرزند پروری بیش از حد	کره	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
بازداری رفتاری باعث افزایش اضطراب کودک می شود و والدین بیش از حد محافظه این رابطه را واسطه می کنند.					
راک و موریس (۲۰۰۹)	بررسی تأثیر مؤلفه های فرزند پروری بر اضطراب اجتماعی کودک	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
حمایت بیش از حد مادر اضطراب اجتماعی و حمایت بیش از حد پدر به اضطراب عمومی منجر می شود.					
استرانگ (۲۰۱۵)	بررسی رابطه فراآلدگری با سبک های والدگری و اضطراب	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
بورلی، مارگلی و ماموسون (۲۰۱۵)	بررسی ارتباط بین کنترل بیش از حد والدین و اضطراب فرزنده	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
کنترل بیش از حد رفتارهای کودک توسط مادر زمینه اضطراب کودک را فراهم می آورد.					
افرونی و گینزبرگ (۲۰۱۲)	بررسی ارتباط بین کنترل بیش از حد مادر و اضطراب فرزند	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
کنترل بیش از حد والدین از طریق کاهش قابلیت ها و کاهش احساس شایستگی فرزند باعث اضطراب در او می شود.					
فستا و گینزبرگ (۲۰۱۱)	بررسی رابطه بین والدگری و اضطراب اجتماعی	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
قوی ترین پیش بینی کننده نشانه های اضطراب اجتماعی کودک کنترل بیش از حد والدین و پذیرش اجتماعی ادراک شده بود.					
وینستوک (۲۰۲۱)	بررسی رابطه بین کنترل بیش از حد والدانه و پدرانه و اضطراب کودک	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی
این سبک به طور قابل توجهی اضطراب در کودک را پیش بینی کرد و از نتایج دیگر آن افزایش رفتارهای واکنشی و فعل اشدن سیستم سمپاتیک کودک گزارش شد.					
پارینگتون و همکاران (۲۰۱۸)	بررسی رابطه کنترل بیش از حد والدین و فعال شدن سیستم سمپاتیک کودک	آمریکا	کودکان	کودکان	اضطراب و افسردگی

تأثیرات این سیک بر افزایش افسردگی، اضطراب و بیش فعالی تائید شد.	اضطراب و افسردگی	آمریکا	کودکان	بررسی رابطه بین کنترل بیش از حد و پاسخ عصبی به خطاهای اختلالات اضطرابی	گیلبرت و همکاران (۲۰۲۰)
کنترل بیش از حد والدین واریانس منحصر به فردی برای اضطراب به حساب می آید.	اضطراب و افسردگی	اسپانیا	کودکان	بررسی رابطه والدگری و دلستگی به عنوان پیش‌بینی کننده اضطراب و افسردگی	چوروت و همکاران (۲۰۱۷)
در گیری بیش از حد والدین اضطراب و نگرانی را در کودک پیش‌بینی می کند.	اضطراب و افسردگی	برتغال	کودکان	ارتباط بین انواع مختلف فرزند پروری با اضطراب مادر، پدر و کودک	بیتو و همکاران (۲۰۱۶)
سبک فرزند پروری بیش از حد در گیر از عوامل پیش‌بینی کننده اضطراب در کودکان پیش‌دبستانی است.	اضطراب و افسردگی	استرالیا	کودکان	بررسی رابطه بین محیط خانواده و اضطراب کودکان پیش‌دبستانی	هادسون، داد و بووبولوس (۲۰۱۱)
همبستگی مثبت بین سیک فرزند پروری بیش از حد محافظ و نشانه‌های افسردگی تائید شد.	اضطراب و افسردگی	هلند	کودکان	بررسی رابطه فرزند پروری با نشانه‌های افسردگی	الدهینکل و همکاران (۲۰۰۶)
زمانی که گرمای والدینی پایین بود کنترل بیش از حد والدین باعث افزایش افسردگی کودک می شد.	اضطراب و افسردگی	آمریکا	کودکان	بررسی رابطه کنترل بیش از حد و گرمی والدینی با افسردگی و اضطراب	فاکس و همکاران (۲۰۲۳)
همبستگی مثبت بین محافظت بیش از حد والدینی و ترس کودکان تائید شد.	اختلالات مرتبط با آسیب و عوامل استرس‌زا	کانادا	کودکان	تأثیر والدگری بر ترس و تحریک‌پذیری	آرمور و همکاران (۲۰۱۸)
تروماتیک شدید و ناتوانی آموخته شده درنتیجه سبک فرزند پروری هلیکوپتری مادر پیش‌بینی شد.	اختلالات مرتبط با آسیب و عوامل استرس‌زا	ترکیه	کودکان	بررسی ارتباط بین نگرش هلیکوپتری مادرانه با تجربیات تروماتیک و درمانگری آموخته شده	بیلماز، ارسلان و ارسلان (۲۰۲۱)
محافظت و کنترل بیش از حد به طور ویژه با سوءاستفاده عاطفی و غفلت و انواع ترومماهای دیگر مرتبط بود.	اختلالات مرتبط با آسیب و عوامل استرس‌زا	ترکیه	کودکان	بررسی نسخه ترکی پرسشنامه ترومای کودک بعلوه کنترل و محافظت بیش از حد به عنوان عوامل دیگر	سار و همکاران (۲۰۲۱)
سبک فرزند پروری بیش از حد در گیر با افزایش بازداری رفتاری اضطراب را در کودکان افزایش می دهد.	بازداری رفتاری	استرالیا	کودکان	بررسی ارتباط بین محیط خانوادگی و اختلال اضطرابی کودک	هادسون و همکاران (۲۰۱۱)

							بررسی نقش هیجان‌های چندگانه و اضطراب والدین در طول تعاملشان باهم در کودکان دارای اختلال اضطرابی و کودکان غیر اضطرابی	هادسون، کامر و کندال (۲۰۰۸)
مادران کودکانی که اختلال اضطرابی داشتند بیش از حد درگیر بودند و رفتار مزاحمی در زمانی که کودک یک عاطفه منفی را تجربه می کرد انجام می دادند.	بازداری رفتاری	استرالیا	کودکان	کودکان	آمریکا	بازداری رفتاری	سرخوس و همکاران (۲۰۱۱)	
این سبک باعث افزایش بازداری رفتاری کودکان گردید.							بین فرزند پروری بیش از حد محافظتی و بازداری رفتاری	
این سبک با افزایش اضطراب کودکان از طریق افزایش مشکلات رفتاری مرتبط بوده و به طرز قابل توجهی این سبک مشکلات رفتاری کودکان را افزایش می دهد.	مشکلات رفتاری و هیجانی	نروژ	کودکان	کودکان	استرالیا	مشکلات رفتاری و هیجانی	بررسی تأثیر فرزند پروری بیش از حد محافظه بر اضطراب کودک بعلوه بررسی نقش مشکلات رفتاری	
اضطراب جدایی مادر با رفتارهای محافظتی افراطی همبستگی مثبت دارد و از طریق رفتارهای محافظتی افراطی باعث تضعیف عملکرد اجتماعی-عاطفی کودک و شکل گیری مشکلات رفتاری می شود.							تعیین روابط آینده‌نگر بین اضطراب جدایی مادر و والدگری بیش از حد محافظه با عملکرد اجتماعی عاطفی کودک در سال اول	
نتایج نشان دادند که افزایش سبک فرزند پروری هلیکوپتری سطح یادگیری اجتماعی- هیجانی کودکان را کاهش می دهد.	مشکلات رفتاری و هیجانی	آمریکا	کودکان	کودکان	استرالیا	مشکلات رفتاری و هیجانی	بررسی ارتباط بین فرزندهای پروری هلیکوپتری با یادگیری اجتماعی- هیجانی کودکان	
محافظت بیش از حد به طور کامل رابطه بین استرس پس از سانحه والدین و مشکلات هیجانی رفتاری کودک را واسطه کرد.	مشکلات رفتاری و هیجانی	آمریکا	کودکان	کودکان	استرالیا	مشکلات رفتاری و هیجانی	بررسی نقش تعاملی محافظت افراطی در رابطه بین استرس پس از سانحه والدین با مشکلات عاطفی و رفتاری فرزند	
سبک فرزند پروری بیش از حد محافظظا مشکلات رفتاری و هیجانی کودکان همبستگی مثبت دارد.	مشکلات رفتاری و هیجانی	استرالیا	کودکان	کودکان	آمریکا	مشکلات رفتاری و هیجانی	بررسی ارتباط بین تأثیر راهبردهای فرزند پروری بر رفتار کودک	
کودکانی که بازداری رفتاری بیشتری از خود نشان دادند و رفتارهای فرا مطالبه گر از والدین خود ادراک نمودند با اضطراب اجتماعی بیشتر و تنظیم هیجانی کمتر مواجه بودند.	مشکلات رفتاری و هیجانی	آمریکا	کودکان	کودکان	استرالیا	مشکلات رفتاری و هیجانی	بررسی ارتباط بین بازداری رفتاری کودک با تنظیم عاطفی و اضطراب اجتماعی	

علاوه بررسی نقش
میانجی فرزند پروری

<p>کنترل بیش از حد والدین در سن ۲ سالگی با تنظیم هیجانی و کنترل بازدارنده در سن ۵ سالگی رابطه منفی داشت و این مؤلفه ها به نوبه خود با مشکلات عاطفی، مدرسه ای و مهارت های اجتماعی کمتر مرتبط بودند و در سن ۱۰ سالگی به مروری کمتر تحصیلی را شامل می شود.</p>	<p>مشکلات رفتاری و هیجانی، وضعیت تحصیلی</p>	<p>آمریکا</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی ارتباط طولی کنترل بیش از حد والدین با خودتنظیمی در دوران اولیه کودکی و سازگاری اجتماعی، عاطفی و تحصیلی در دوران پیش از نوجوانی</p>	<p>پری و همکاران (۲۰۱۸)</p>
<p>کاهش نگرش محافظت بیش از حد در والدین تاب آوری کودکان را افزایش می دهد و علاوه بر این نیز با بازی های تعاملی کودکان تاب آوری نیز مثبت دارد.</p>	<p>مهارت های زندگی ضعیف</p>	<p>کره</p>	<p>کودکان</p>	<p>رابطه تاب آوری و شرکت در بازی های تعاملی کودکان با نگرش بیش از حد محافظ والدین</p>	<p>پارک، شیم و بیون (۲۰۱۴)</p>
<p>سبک فرزند پروری بیش از حد محافظه کاری خلاقیت کودکان را بازی های تعاملی داشت.</p>	<p>مهارت های زندگی ضعیف</p>	<p>اردن</p>	<p>کودکان</p>	<p>تأثیر سبک فرزند پروری والدین بر سطوح خلاقیت فرزند</p>	<p>التمیمی و القضاہ (۲۰۱۹)</p>
<p>کنترل بی عاطفه مادری رابطه بین اضطراب کودک و کناره گیری او از وظایف دشوار را واسطه می کند.</p>	<p>مهارت های زندگی ضعیف</p>	<p>آمریکا</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی نقش واسطه ای کنترل والدینی در الگوهای اضطرابی والد-فرزندی</p>	<p>هارویسون و همکاران (۲۰۰۸)</p>
<p>فرزند پروری بیش از حد درگیر و انقباض سخت پدرانه با مشکلات درونی سازی مرزی / بالینی همراه بود.</p>	<p>مشکلات درونی سازی و بروني سازی</p>	<p>سوئد</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی رابطه بین سلامت روانی و فرزند پروری والدین با رفتارهای کودک</p>	<p>گولنس و همکاران (۲۰۱۸)</p>
<p>فرزند پروری بیش از حد درگیر و انقباض سخت پدرانه با مشکلات درونی سازی مرزی / بالینی همراه بود.</p>	<p>مشکلات درونی سازی و بروني سازی</p>	<p>سوئد</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی تأثیر استرس و شبیوهای فرزند پروری والدین بر دروني سازی و برونی سازی کودک</p>	<p>گولنس و همکاران (۲۰۱۱)</p>
<p>فرزند پروری بیش از حد درگیر با رفتارهای درونی سازی کودکان مرتبط است.</p>	<p>مشکلات درونی سازی و بروني سازی</p>	<p>آفریقای جنوبی</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی رابطه بین والدگری با رفتارهای دروني سازی</p>	<p>رزو و همکاران (۲۰۱۸)</p>
<p>فرزند پروری بیش از حد درگیر و بیش از حد محافظه با رفتارهای درونی سازی کودکان مرتبط است.</p>	<p>مشکلات درونی سازی و بروني سازی</p>	<p>استرالیا</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی طولی تأثیر استرسورهای اصلی خانوادگی و مشکلات دروني سازی</p>	<p>سنsson و همفیل (۲۰۰۹)</p>
<p>در درجه اول مشکلات درونی سازی کودک در والدین بیش از حد درگیر و بیش از حد محافظه مشخص گردید.</p>	<p>مشکلات درونی سازی و بروني سازی</p>	<p>استرالیا</p>	<p>کودکان</p>	<p>بررسی ارتباط تأثیرات والدین بر مشکلات دروني سازی کودکان</p>	<p>سنsson و همفیل (۲۰۰۶)</p>

از عوامل مؤثر بر شکل‌گیری درونی سازی و مشکلات ثانوی آن برای کودک، درگیری بیش از حد و محافظت بیش از حد والدینی است.	مشکلات درونی سازی و برونی سازی	استرالیا	کودکان	بررسی طولی تأثیر عوامل والدینی بر درونی سازی کودک	باير و همكاران (۲۰۱۰)
یکی از سازه‌های سازگاری کودک مشکلات درونی سازی و برونی سازی بود که توسط درگیری بیش از حد والدین پیش‌بینی شد.	مشکلات درونی سازی و برونی سازی	بلژیک	کودکان	بررسی تأثیر فرزند پروری مادر بر سازگاری کودک	باربات و همكاران (۲۰۱۴)
سبک والدگری مزاحم با مشکلات درونی سازی و برونی سازی کودک مرتبط بود.	مشکلات درونی سازی و برونی سازی	آمریكا	کودکان	بررسی رابطه فرزند پروری مزاحم و مشکلات رفتاری	رود، آلکون و یتس (۲۰۱۷)
محافظت بیش از حد والدین همبودی بین بیش فعالی و اضطراب کودکان را واسطه می‌کند.	بیش فعالی	آمریكا	کودکان	بررسی نقش واسطه‌ای محافظت بیش از حد در رابطه بین اضطراب و بیش فعالی	ماير، کلگی و کلين، (۲۰۲۲)
هر دو متغیر به صورت تعاملی بر شکل‌گیری بیش فعالی و تکانش گری کودک مؤثر بودند.	بیش فعالی	کانادا	کودکان	بررسی تعامل بین محافظت بیش از حد و نارس/دیررس متولد شدن کودک در شکل‌گیری بیش فعالی و تکانش گری	فلاسچيني و همكاران (۲۰۲۰)
تأثیرات منفی این سبک بر جنبه‌های مختلف ارتباطات اجتماعی نشان داده شده است و نگرش منفی داشت آموز به مدرسه، انجام ندادن مسئولیت‌ها، بی‌توجهی و بی‌احساسی نسبت به اطرافیان، ناتوان دانستن خود، تردید در استعدادها و افت موفقیت تحصیلی از دیگر نتایج والدگری هلیکوپتری هستند.	مشکلات تحصیلی	ترکيه	کودکان	بررسی پاسخ معلمان به والدین هلیکوپتری ای که فرزندانشان موانع یادگیری را تجربه می‌کنند	ايسيك و باهات (۲۰۲۱)
افزایش انتظارات والدین، مشارکت فشرده در فعالیت‌های فوق برنامه و افزایش مشارکت والدین در مدرسه با کاهش رشد نتایج کودکان مرتبط بود.	مشکلات تحصیلی	آمریكا	کودکان	بررسی طولی ارتباط بین درگیری بالای والدین با رشد منفی	لي، چنگ و واچون (۲۰۲۳)
والدگری به صورت بیش از حد محافظت با رفتارهای مخرب پرخطر	رفتارهای مخرب و پرخطر	هلند	کودکان	بررسی رابطه والدگری بیش از حد محافظت و رفتارهای مخرب	جونگ-لنترز، پاسمن و دويجستر (۲۰۲۳)
همبستگی مثبت و قابل توجهی بین محافظت بیش از حد و گرایش به بازی‌های پرخطر وجود داشت.	رفتارهای مخرب و پرخطر	کانادا	کودکان	بررسی رابطه متغیرهای والدینی و سبک‌های فرزند پروری با گرایش فرزند به بازی‌های پرخطر	آکدمیر، بانکو-بال و سوبيملي-کليک (۲۰۲۳)
همبستگی مثبت بین زیرمقیاس محافظت بیش از حد و سهل‌گیری والدینی با در معرض	رفتارهای مخرب و پرخطر	ترکيه	کودکان	بررسی رابطه سبک‌های فرزند پروری با افراط در	کايلين و همكاران (۲۰۲۱)

صفحه‌نمایش قرار گرفتن کودکان به صورت افراطی مرتبط بود.	استفاده از صفحات الکترونیکی کودکان پیش‌دبستانی
مشخص شد که کنترل بیش‌از‌حد مادر نقش تعديل‌کننده دارد، به طوری که قربانی شدن همسالان در ابتدا با شناخت تهدید اجتماعی همراه بود و یک سال بعد فقط در دانش‌آموزانی که کنترل بیش‌از‌حد بالا را گزارش کردند وجود داشت.	بررسی نقش کنترل بیش‌از‌حد والدین در رابطه بین قربانی شدن همسالان، شناخت تهدید اجتماعی و اضطراب اجتماعی فاکس و همکاران (۲۰۲۲)
اضطراب والدینی باعث شکل‌گیری رفتارهای افراطی محافظت از فرزند می‌شد و از این طریق پریشانی فرزند را تشدید می‌نمود.	بررسی رابطه مهار رفتاری با اضطراب مادر، رفتارهای محافظتی بیش‌از‌حد و خلق‌و خوی نوزاد مودرا و همکاران (۲۰۲۲)
اضطراب و کنترل بیش‌از‌حد والد با ارزیابی منفی کودک از خوده مبتنی مشیت داشت.	بررسی ارتباط بین اضطراب، رفتارها و انتظارات والدین با ارزیابی از خود کودک بکر و گینزبرگ (۲۰۱۱)
کنترل بیش‌از‌حد با بدتر شدن تغییر شناختی، افزایش کنترل بازدارنده، افزایش اضطراب و وسواس رفتاری-جبری مرتبط بود.	بررسی ارتباط بین بازداری و کنترل بیش‌از‌حد والدین با اضطراب، عملکرد شناختی و وسواس رفتاری-جبری گیلبرت و همکاران (۲۰۲۲)
سبک فرزند پروری بیش‌از‌حد محافظت بر کاهش اکتساب مهارت‌های اجتماعی فرزندان تأثیر قابل توجهی دارد.	تأثیر سبک‌های فرزند پروری بر مهارت‌های اجتماعی سوات (۲۰۱۸)
کنترل بیش‌از‌حد والدین بر کاهش تغییر شناختی و اجتماعی منجر گردید.	اعتبار سنجی رفتاری و عصبی گزارش والدین از کنترل بیش‌از‌حد کودک گیلبرت، برج و لوی (۲۰۲۰)
فرزند پروری مزاحم پدر بر روی مهارت‌های اجتماعی کودکان دارای تأخیر رشد تأثیر منفی داشت.	بررسی تأثیر فرزند پروری مزاح پدر با مهارت‌های اجتماعی و خودتنظیمی استیونسون و کرنیک (۲۰۱۳)
محافظت بیش‌از‌حد مادرانه رابطه بین نقص توجه با افزایش مشکلات در ایجاد و حفظ رابطه دوستی کودکان را به گونه‌ای تعديل نمود که افزایش این سبک باعث افزایش مشکلات ارتباطی مذکور می‌شد.	بررسی رابطه بین بیش فعالی با تنظیم روابط اجتماعی با نقش واسطه‌ای سبک فرزند پروری کاواباتا، تسنگ و گائو، (۲۰۱۲)
فرزند پروری مزاحم بر سازگاری کودکان تأثیر منفی می‌گذاشت.	بررسی رابطه بین گرایشات فرهنگی و سازگاری خو و همکاران (۲۰۱۹)

همبستگی پایینی بین سبک والدگری بیش از حد محافظه و سهل گیر و کاهش اکتساب ارزش‌های اجتماعی مشاهده شد.	کاهش سطح یادگیری و کسب ارزش‌های اجتماعی	قبس	کودکان	بررسی رابطه سبک‌های فرزند پروری و اکتساب ارزش‌های اجتماعی کودک	اولو و ارتندوگ (۲۰۱۸)
کنترل بیش از حد مادر به طور غیرمستقیم مشکلات درونی سازی کودک را از طریق ارتباط منفی با شایستگی اجتماعی پیش‌بینی می‌کند.	کاهش شایستگی اجتماعی و ارتباط بیانی	آمریکا	کودکان	بررسی رابطه کنترل بیش از حد مادر و مشکلات درونی سازی کودک از طریق متغیر واسطه‌ای شایستگی اجتماعی	سان و همکاران (۲۰۲۳)
فرزندهای مزاحم باعث کاهش ارتباط بیانی و کارکردهای هوشمندانه می‌شود.	کاهش شایستگی اجتماعی و ارتباط بیانی	آمریکا	کودکان	بررسی رابطه فرزند پروری مزاحم و نتایج مدارسی	کلینیکی و مايلز- كونس (۲۰۱۳)
شیوه‌های فرزند پروری بسیار درگیر که از نظر پژوهشی برای مدیریت آلرژی غذایی ضروری هستند، ممکن است به محیط‌هایی سرایت کنند که در آن سطوح بالایی از درگیری موردنیاز نیست، و کودکان خردسال مبتلا به آلرژی غذایی ممکن است در معرض خطر افزایش مشکلات در رشد استقلال باشند.	کاهش استقلال	آمریکا	کودکان	بررسی تأثیر تربیت بر حل مسئله مستقل کودکان مبتلا به آلرژی غذایی	دالکوییست و همکاران (۲۰۱۵)
از نتایج این سبک کاهش استقلال کودک گزارش شد.	کاهش استقلال	اندونزی	کودکان	بررسی تأثیر نگرش بیش از حد محافظه والدین در رشد فرزند	سالمین و همکاران (۲۰۲۱)

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر مطالعه مروی نظاممند تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان بود. با مرور مطالعات و پژوهش‌ها مشخص گردید که این مفهوم یکی از متغیرهای اساسی فرزند پروری است که نه تنها تأثیرات آن بر مؤلفه‌های مختلف سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان تائید شده است بلکه ارتباط معناداری بین این مفهوم و ابعاد گسترده سلامت فرزندان وجود دارد.

پری و همکاران (۲۰۱۸) نشان دادند که کنترل بیش از حد در سنین پایین با وقوع تأثیرات منفی در سنین بعدی مرتبط است. بسیاری از مطالعات نیز تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت زیستی (تیلور و همکاران، ۲۰۱۳؛ چو و همکاران، ۲۰۱۲، روان‌شناختی (باير و همکاران، ۲۰۱۰؛ باربات و همکاران، ۲۰۱۴؛ مایر، کلگی و کلین، ۲۰۲۲) و اجتماعی (سوات، ۲۰۱۸؛ گیلبرت، برج و لوبي، ۲۰۲۰؛ سان و همکاران، ۲۰۲۳) کودکان را تائید کردند. با توجه به تأثیرات گسترده منفی این سبک بهتر است که پژوهش‌های علمی جهانی به صورت جامعی مورد بررسی قرار گیرند، نتایج آن‌ها به طور انتقادی تجزیه و تحلیل شود و از آن‌ها برای افزایش غنای تربیتی جامعه استفاده شود. حفاظت بیش از حد، در هم تنیدگی، نازپروری، فرزند پروری مزاحم، عدم استقلال و... از ابعاد فراوالدگری هستند که تحت تأثیر افراط در ویژگی‌های مثبت والدگری از جمله حفاظت، صمیمیت، والدگری، محبت، باهم بودن و... قرار گرفته‌اند و با توجه به نتایج منفی این فرایند نگرانی‌هایی ایجاد نموده‌اند. جورج انگل (۱۹۷۷) سلامت انسان را در سه دسته زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی طبقه‌بندی نموده و سلامت انسان را حاصل از نحوه تعامل این سه حوزه قلمداد می‌کند. انگل تأکید می‌کند که درمان‌های پزشکی باید این سه جنبه را به طور یکپارچه در نظر بگیرند تا به یک دیدگاه کامل تر

از سلامت دست یابند و بعلاوه در این مدل بر اهمیت همخوانی میان مراقبت‌های جسمی و مراقبت‌های روانی و اجتماعی تأکید می‌شود. طبق نتایج این پژوهش فراوالدگری را می‌توان به عنوان سبکی از فرزند پروری قلمداد نمود که تأثیرات منفی آن بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان بسیار است.

در راستای تعریف انگل (۱۹۷۷) تأثیرات فراوالدگری بر سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان بررسی شد. در بعد سلامت زیستی که انگل (۱۹۷۷) آن را شامل ساختار فیزیولوژیکی، ژنتیکی و عملکرد ارگان‌ها و سیستم‌های بدن تعریف می‌کند تغذیه نامناسب (ولیامز، لامب و مک‌کارتی، ۲۰۱۵)، عدم تعادل هورمونی (تیلور و همکاران، ۲۰۱۳) و مشکلات خواب (پیزو و همکاران، ۲۰۲۲) از جمله تأثیراتی است که کودک از فراوالدگری دریافت می‌کند. این نتایج هم‌راستا با نتایج آذر و همکاران (۲۰۰۷) و کایل، هامل و لوی (۲۰۱۵) است که با تأثیری که فراوالدگران بر عدم تعادل ارگانیسمی و بر هم زدن نظم طبیعی رشد کودک می‌گذارند قابل تبیین است. در بعد سلامت روان‌شناختی کودک، که به تعریف انگل (۱۹۷۷) از جمله آن می‌توان به ویژگی‌های شخصیتی، احساسات، انگیزه‌ها و رفتارها اشاره کرد اختلال در غذا خوردن توسط مونش و همکاران (۲۰۱۷) نشان داده شده و اضطراب و افسردگی (گانپراکاسم و همکاران، ۲۰۲۳؛ لاورین و همکاران، ۲۰۱۵؛ الدهینکل و همکاران، ۲۰۰۶) از دیگر تأثیراتی است که فراوالدگری بر بعد روان‌شناختی دارد و با نتایج مولر، مایدانزیچ و بوگلس (۲۰۱۵) و فاکس و همکاران (۲۰۲۳) همسو است. تئوری دل‌بستگی مبین این تأثیرات است و نشان می‌دهد رفتار نایمین والدین، برای مثال درگیر شدن بیش از حد یا کنترل بیش از حد در زندگی کودک، با پیامدهای منفی برای کودکان از جمله افزایش اضطراب و افسردگی همراه است (سیدیدیس و کافتسیوس، ۲۰۰۸؛ به نقل از گرست و گاگنون، ۲۰۱۵). اختلال مرتبط با آسیب و عوامل استرس‌زا (آرمور و همکاران، ۲۰۲۱؛ ییلماز و ارسلان، ۲۰۲۱) از دیگر نتایجی است که با دستاوردهای سار و همکاران (۲۰۲۱) هم‌جهت است و در تبیین این یافته‌ها می‌توان اینگونه انتزاع نمود که کاهش فردیت، استقلال (دالکوییست و همکاران، ۲۰۱۵) و خودکارآمدی (گرست و گاگنون، ۲۰۱۵) کودک در تنظیم هیجانی (سوارز و همکاران، ۲۰۲۲) از عوامل مؤثر بر این فرایند محسوب می‌شود. از دیگر تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت روان‌شناختی کودکان بازداری رفتاری (هادسون و همکاران، ۲۰۱۱) و مشکلات رفتاری و هیجانی (مک‌ورتر و همکاران، ۲۰۲۲) است. این یافته‌ها با نتایج بورخوس و همکاران (۲۰۱۱) و ولیامز، لامب و مک‌کارتی (۲۰۱۴) هم‌راستا است و در تبیین این نتایج می‌توان گفت که ادراک درمانگری فرزند، خود ناتوان پنداری او، کاهش دامنه تجربه رفتارها و هیجانات برای کودک، اجتناب کودک از وظایف دشوار (هارویسون و همکاران، ۲۰۰۸) و منع رفتارهای رشد دهنده کودک در حل مسائل شخصی توسط فراوالدگران و در پی آن کاهش تاب‌آوری کودکان (پارک، شیم و بیون، ۲۰۱۴) از مهم‌ترین مکانیسم‌هایی است که تأثیرات فراوالدگری را بر شکل‌گیری بازداری رفتاری و مشکلات رفتاری و هیجانی کودکان توضیح می‌دهد. نظریه در هم تنیدگی خانواده، که معتقد است والدین از فرزندان خود برای ارضای اهداف ناقص، پشیمانی یا اضطراب خود استفاده می‌کنند، مبنای انگیزشی برای فرزند پروری بیش از حد فراهم می‌کند. از منظر نظریه در هم تنیدگی نیز، والدین اهداف خود را بر روی فرزندشان فرافکنی می‌کنند، زندگی فرزندشان را بیش از حد کنترل می‌کنند و موفقیت‌ها و شکست‌های فرزندشان را به صورت نیابتی تجربه می‌کنند (سگرین، و همکاران، ۲۰۱۳). مهارت‌های زندگی ضعیف (التمیمی و القضا، ۲۰۱۹) نیز با کاهش فرصت آزمون‌خطا و کاهش فرصت‌های حل مسئله به خاطر مداخلات افرادی والدین در این سیک قابل تبیین است که با نتایج شیم و بیون (۲۰۱۴) هم‌راستاست. مشکلات درونی سازی و برونی سازی (گولنس و همکاران، ۲۰۱۸؛ رود و آلکون و یتس، ۲۰۱۷) نیز از تأثیرات روان‌شناختی فراوالدگری بر کودکان گزارش شده که با نتایج باریات و همکاران (۲۰۱۴) هم‌راستا است و با درگیری افرادی و مزاحمت والدین تبیین شده است و از طریق کاهش استقلال کودک مرزهای صحیح درونی سازی و برونی سازی را دچار اختلال می‌کند. افزایش مشکلات تحصیلی (لی، چنگ و واچون، ۲۰۲۳) که هم‌راستا با نتایج ایسیک و باهات (۲۰۲۱) و هو و همکاران (۲۰۲۰) است تحت تأثیر فراوالدگری گزارش شده است و طبق روند افزایش دخالت‌های والدین و کاهش خودمنختاری و خودکارآمدی تحصیلی تبیین می‌شود. انواع مختلف رفتارهای پرخطر تحت تأثیر فراوالدگری گزارش شده است (کایلین و همکاران، ۲۰۲۱) که با نتایج (فاکس و همکاران، ۲۰۲۲؛ آکدیمیر، بانکو-بال و سویملی-کلیک، ۲۰۲۳) هم‌راستا است. این تأثیر احتمالاً حاکی از تلاش کودک برای جبران استقلال از دست رفته با انجام رفتارهای افرادی

است. پریشانی (مودرا و همکاران، ۲۰۲۲)، خودارزیابی منفی (بکر و گینزبرگ، ۲۰۱۱) و سوساس فکری-عملی (گیلبرت و همکاران، ۲۰۲۲) نیز از دیگر نتایج فراوالدگری بر سلامت روان شناختی کودکان است و در پریشانی کاهش احساس خودیت کودک و پذیرش مشروط او توسط والدین، در خودارزیابی منفی القای کمالگرایی و ناکافی بودن کودک توسط والدین و در سوساس فکری-عملی اضطراب و افسر کودک از مرتکب اشتباه شدن، الگوبرداری از رفتارهای سوساس گونه والدین در تربیت و القای کمالگرایی توسط والدین ارتباط بین فراوالدگری با این مؤلفه‌ها را تبیین می‌کند.

انگل (۱۹۷۷) سلامت اجتماعی را شامل روابط فردی، حمایت‌های اجتماعی، فرهنگ و روابط اقتصادی و محیطی می‌داند. طبق این تعریف از مؤلفه‌های تأثیر فراوالدگری بر بعد سلامت اجتماعی کودکان شکل‌گیری مهارت‌های اجتماعی ضعیف است (سوات، ۲۰۱۸؛ کاواباتا، تسنگ و گائو، ۲۰۱۲) که با نتایج استیونسون و کرنیک (۲۰۱۳) هم راست است. در تبیین این نتایج می‌توان گفت که والدینی که از سبک فراوالدگری استفاده می‌کنند دائمًا در بی حل مشکلات ارتباطی و اجتماعی آن‌ها هستند و به این خاطر که پدر و مادر سعی می‌کنند کودک را از مواجهه با مشکلات ارتباطی و اجتماعی مصون بدارند به صورت ناخواسته این تأثیر را نیز برای کودکان رقم می‌زنند. کاهش سطح یادگیری اجتماعی (حسین، ۲۰۱۸)، کاهش اکتساب ارزش‌های اجتماعی (اولو و ارندوگ، ۲۰۱۸)، کاهش شایستگی اجتماعی (سان و همکاران، ۲۰۲۳) و کاهش ارتباطات بیانی (کلینکی و کونس، ۲۰۱۳) از دیگر نتایجی است که تحت تأثیر سبک فراوالدگری قرار دارند. در تبیین کاهش سطح یادگیری و کسب ارزش‌های اجتماعی کودک می‌توان گفت که والدین به خاطر افراط در برطرف کردن نیازهای زیستی کودک دلیلی برای او بجهت برقراری روابط با دیگران، یادگیری از آن‌ها و یافتن راه‌ها و ارزش‌های کسب این نیازها باقی نمی‌گذارند و با ایجاد وابستگی عاطفی برای کودک آن‌ها را در مقام نخست از برقراری رابطه عاطفی با دیگران محروم می‌کنند و این فرایند به مرور کاهش سطح یادگیری و کسب ارزش‌های اجتماعی را نشان می‌دهد. در تبیین کاهش شایستگی اجتماعی و ارتباطات بیانی کودک نیز گمان می‌رود که فراوالدگری با کاهش احتمالی تعاملات اجتماعی در دنیاگیری واقعی و ایجاد فضایی عاری از مسائل و مشکلات میان فردی بر تسلط اجتماعی فرزندان تأثیر گذاشته و شایستگی روابط و ارتباطات بیانی آن‌ها را کاهش می‌دهد. از دیگر تأثیرات منفی فراوالدگری بر سلامت اجتماعی کودکان کاهش استقلال است (دالکویست و همکاران، ۲۰۱۵) و به صورت مشابهی در پژوهش سالمین و همکاران (۲۰۲۱) نیز تأیید شده است. از دیدگاه نظریه سیستم‌های خانواده فراوالدگری با در هم تنیدگی بالا توصیف می‌شود زیرا که در این سبک مرزها نازک هستند و استقلال کمی به اعضای خانواده و علی‌الخصوص کودکان داده می‌شود.

داده‌های مصاحبه‌های مختلف ویژگی‌های شناختی، عاطفی و رابطه‌ای را در بین افرادی که به عنوان والدین سالم تلقی می‌شوند، نشان داد. درنتیجه، والدین سالم (الف) ابراز قدردانی می‌کنند (ب) ریسک‌پذیری را تشویق می‌کنند (ج) برای افزایش سن کودک ارزش قائل می‌شوند (د) دیدگاهی واقع‌بینانه از اهداف کودک دارند (ه) اشتباهات را می‌پذیرند (و) از نظر عاطفی مستقل هستند (ز) به جای احساسات توسط حقایق هدایت می‌شوند (ح) زندگی متعادلی دارند (ط) دارای مهارت‌های ارتباطی هستند (ی) انعطاف‌پذیری بالایی دارند (ک) به اهمیت یک اتحاد کاری خوب اعتقاد دارند (اینگن، مور و فوملر، ۲۰۰۸). نتایج از این ایده حمایت می‌کند که راهبردهای فرزند پروری که مقادیر مناسبی از شایستگی و استقلال اجتماعی-عاطفی را در کودکان تسهیل می‌کند ممکن است در برابر مشکلات اجتماعی و عاطفی محافظت کند (ماروساک و همکاران، ۲۰۱۸).

بر اساس نتایج مطالعه حاضر به پژوهشگران توصیه می‌شود، ابعاد پنهان و تأثیرات این سبک را بر روی کودکان ایرانی و گروه‌های مختلف سنی بررسی نمایند و نتایج آن را با مطالعات انجام شده در خارج از کشور، مقایسه نمایند. نتایج پژوهش حاضر برای تمامی افراد و نهادهایی که به نحوی در پی ارتقای سلامت زیستی-روان‌شناختی-اجتماعی کودکان اند می‌تواند مفید باشد و کاربرد زیادی برای معلمان، مشاوران، فعالان تربیتی-آموزشی و والدین داشته باشد.

References

- Affrunti, N. W., & Ginsburg, G. S. (2012). Maternal overcontrol and child anxiety: The mediating role of perceived competence, *Child Psychiatry & Human Development* 43, 102-112. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-011-0248-z>

- Akdemir, K., Banko-Bal, Ç. & Sevimli-Celik, S. (2023). Living Children permission for risky play: parental variables and parenting styles, Journal of Outdoor and Environmental Education, 1-18. <https://link.springer.com/article/10.1007/s42322-023-00122-8>
- Al-Tamimi, A., & Al-Qudah, M. A. (2019). The Relationship between the parenting Styles of the Students of the First Three Grades with their Level of Creativity, An Interdisciplinary Journal for Science and technology Studies, 13(01), 123-134. https://www.researchgate.net/publication/331987855_The_Relationship_between_the_Parenting_Styles_of_the_Students_of_the_First_Three_Grades_with_their_Level_of_Creativity
- Armour, JA, Joussemet, M., Kurdi, V., Tessier, J., Boivin, M., & Tremblay, R. E. (2018). How toddlers' irritability and fearfulness relate to parenting: A longitudinal study conducted among Quebec families, Infant and Child Development, 27(2), e2062. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/icd.2062>
- Azar, R., Paquette, D., Zoccolillo, M., Baltzer, F., & Tremblay, R. E. (2007). The association of major depression, conduct disorder, and maternal overcontrol with a failure to show a cortisol buffered response in 4-month-old infants of teenage mothers, Biological Psychiatry, 62(6), 573-579. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0006322306014685>
- Barbot, B., Crossman, E., Hunter, S. R., Grigorenko, E. L., & Luthar, S. S. (2014). Reciprocal influences between maternal parenting and child adjustment in a high-risk population: a 5-year cross-lagged analysis of bidirectional effects, American Journal of Orthopsychiatry, 84(5), 567. <https://psycnet.apa.org/record/2014-31782-001>
- Bayer, J. K., Hastings, P. D., Sanson, A. V., Ukoumunne, O. C., & Rubin, K. H. (2010). Predicting mid-childhood internalising symptoms: A longitudinal community study, International Journal of Mental Health Promotion, 12(1), 5-17. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14623730.2010.9721802>
- Bayer, J. K., Sanson, A. V., & Hemphill, S. A. (2006). Parent influences on early childhood internalizing difficulties, Journal of Applied Developmental Psychology, 27(6), 542-559. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0193397306000979>
- Bayer, J. K., Sanson, A. V., & Hemphill, S. A. (2009). Early childhood aetiology of internalising difficulties: a longitudinal community study, International Journal of Mental Health Promotion, 11(1), 4-14. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14623730.2009.9721777>
- Beato, A., Pereira, A. I., & Barros, L. (2017). parenting strategies to deal with children's anxiety: Do parents do what they say they do? Child Psychiatry & Human Development, 48, 423-433. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-016-0670-3>
- Beato, A., Pereira, A. I., Barros, L., & Muris, P. (2016). The relationship between different parenting typologies in fathers and mothers and children's anxiety, Journal of Child and Family Studies, 25, 1691-1701. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-015-0337-x>
- Becker, K. D., & Ginsburg, G. S. (2011). Maternal anxiety, behaviors, and expectations during a behavioral task: Relation to children's self-evaluations, Child Psychiatry & Human Development, 42, 320-333. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-011-0216-7>
- Borelli, J. L., Margolin, G., & Rasmussen, H. F. (2015). Parental overcontrol as a mechanism explaining the longitudinal association between parent and child anxiety, Journal of Child and Family Studies, 24, 1559-1574. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-014-9960-1>

- Borelli, J. L., Shai, D., Smiley, P. A., Boparai, S., Goldstein, A., Rasmussen, H. F., & Granger, D. F. (2019). Mother-child adrenocortical synchrony: Roles of maternal overcontrol and child developmental phase, *Developmental psychobiology*, 61(8), 1120-1134. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/dev.21845>
- Brenning, K. M., Soenens, B., Petegem, S. V., & Kins, E. (2017). Searching for the roots of overprotective parenting in emerging adulthood: Investigating the link with parental attachment representations using an Actor Partner, *Journal of Child and Family Studies*, 26, 2299-2310. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-017-0744-2>
- Burkhouse, K. L., Gibb, B. E., Coles, M. E., Knopik, V. S., & McGeary, J. E. (2011). Serotonin transporter genotype moderates the link between children's reports of overprotective parenting and their behavioral inhibition, *Journal of abnormal child psychology*, 39(6), 783-790. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-011-9526-2>
- Buss, K. A., Zhou, A. M., & Trainer, A. (2021). Bidirectional effects of toddler temperament and maternal overprotection on maternal and child anxiety symptoms across preschool, Depression and anxiety, 38(12), 1201-1210. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/da.23199>
- Caylan, N., Yalçın, S. S., Nergiz, M. E., Yıldız, D., Oflu, A., Tezol, Ö. Çiçek, Ş., & Foto Özdemir, D. (2021). Associations between parenting styles and excessive screen usage in preschool children, *Turkish archives of pediatrics*, 56(3), 261. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8152648/>
- Chorot, P., Valiente R. M., Magaz, A. M., Santed, M. A., & Sandin, B. (2021). Perceived parental child rearing and attachment as predictors of anxiety and depressive disorder symptoms in children: The mediational role of attachment, *Psychiatry research*, 253, 287-295. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0165178116318145>
- Chou, MC, Chou, WJ, Chiang, HL, Wu, YY, Lee, JC, Wong, CC., & Gau ,S. SF. (2012). Sleep problems among Taiwanese children with autism, their siblings and typically developing children, *Research in Autism Spectrum Disorders*, 6(2), 665-672. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1750946711001619>
- Clincy, A. R., & Mills-Koonce ,W. R. (2013). Trajectories of intrusive parenting during infancy and toddlerhood as predictors of rural, low-income African American boys' school-related outcomes, *American Journal of Orthopsychiatry*, 83(2-3), 194. <https://psycnet.apa.org/record/2013-27702-007>
- Cooklin, A. R., Giallo, R., D'Esposito, F., Crawford, S., & Nicholson, J. M. (2013). Postpartum maternal separation anxiety, overprotective parenting, and children's social-emotional well-being: Longitudinal evidence from an Australian cohort, *Journal of Family Psychology*, 27(4), 618. <https://psycnet.apa.org/record/2013-24301-001>
- Dahlquist, L. M., Power, T. G., Hahn, A. L., Hoehn, J. L., Thompson, C. C., Herbert, L. J., Law, E. F., & Bollinger, M. E. (2015). Parenting and independent problem-solving in preschool children with food allergy, *Journal of pediatric psychology*, 40(1), 96-108. <https://academic.oup.com/jpepsy/article/40/1/96/2951892>
- Engel, G. L. (1977). The need for a new medical model: A challenge for biomedicine. *Science*, 196(4286), 129-136. <https://www.science.org/doi/abs/10.1126/science.847460>
- Faleschini, S., Matte-Gagné, C., Luu, T. M., Côté, s., Tremblay, R. E., & Boivin, M. (2020). Trajectories of overprotective parenting and hyperactivity-impulsivity and inattention among moderate-late preterm children: A population-based study, *Journal of Abnormal*

Child Psychology, 48, 1555-1568. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-020-00704-w>

Festa, C. C., & Ginsburg, G. S. (2011). Parental and peer predictors of social anxiety in youth, Child Psychiatry & Human Development, 42, 291-306. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-011-0215-8>

Fox, J. K., Ryan, J. L., Burch, J. M., & Halpern, L. F. (2022). The role of parental overcontrol in the relationship between peer victimization, social threat cognitions, and social anxiety in school-age children, School mental health, 1-12. <https://link.springer.com/article/10.1007/s12310-021-09466-2>

Fox, J. K., Sital, M. Halpern, L. F., & Ryan, J. L. (2023). Elucidating the roles of maternal overcontrol and warmth in the development of childhood anxiety and depression: A moderated mediation framework, Child Psychiatry & Human Development, 1-14. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-021-01274-8>

Ganaprkasam, M. C., Humayra S., Ganasegaran, K., Hashim, H, A., & Armathlingam, S. (2023). Anxious Child: The Association between Helicopter Parenting and Anxiety among Primary School Students in Kedah, JURNAL PSIKOLOGI MALAYSIA, 37(1). <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-021-01274-8>

Gar, N. S., & Hudson, J. L. (2008). An examination of the interactions between mothers and children with anxiety disorders, Behaviour research and therap, 46(12), 1266-1274. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0005796708001848>

Garst, B. A., & Gagnon, R. J. (2015). Exploring overparenting within the context of youth development programs, Journal of Youth Development, 10(1), 5-18. <https://jyd.pitt.edu/ojs/jyd/article/view/416>

Gere, M. K., Villabø, M. A., Torgersen, S., Kendall, P. C. (2012). Overprotective parenting and child anxiety: The role of co-occurring child behavior problems, Journal of Anxiety Disorders, 26(6), 642-649. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0887618512000667>

Gilbert, K., Barch, D. M., & Luby, J. L. (2020). The Overcontrol in Youth Checklist (OCYC): Behavioral and neural validation of a parent-report of child overcontrol in early childhood, Child Psychiatry & Human Development, 51, 27-38. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-019-00907-3>

Gilbert, K., Perino, M. T., Myers, M. J., & Sylvester ,C. M. (2020). Overcontrol and neural response to errors in pediatric anxiety disorders, Journal of anxiety disorders, 72, 102224. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0887618520300384>

Gilbert, K., Sudit, E., Fox, N. A., Barch, D. M., & Luby, J. L. (2022). Childhood behavioral inhibition and overcontrol: Relationships with cognitive functioning, error monitoring, anxiety and obsessive-compulsive symptoms, Research on child and adolescent psychopathology, 50(12), 1629-1642. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-022-00953-x>

Gulenc, A., Butler, E., Sarkadi, A., & Hiscock, H. (2011). Paternal psychological distress, parenting and child behaviour: A population based, psychology, 54(6), and 867. <https://rest.neptune-prod.its.unimelb.edu.au/server/api/core/bitstreams/5f43e2f4-18a4-5e18-9f73-d290270d687b/content>

Gulenc, A., Butler, E., Sarkadi, A., & Hiscock, H. (2018). Parernal psychological distress, parenting, and child behaviour: A population based, cross-sectional study, Child: care, health

- and development, 44(6), 892-900.
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/cch.12607>
- Gunnar, M. R., Kryzer, E., Ryzin, M. J. V., & Phillips ,D. A. (2010). The rise in cortisol in family day care: Associations with aspects of care quality, child behavior, and child sex, Child Development, 81(3), 851-869.
<https://srcd.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1467-8624.2010.01438.x>
- Harvison, K. W., Chapman, L. K., Ballash, N. G., & Woodruff-Borden, J. (2008). Anxiogenic patterns in mother-child interactioes, Child & Family Behavior Therapy, 30(2), 137-151.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/07317100802060328>
- Ho, YJ. Hong, JC. Ye, JH. Chen, PH. Ma, LP. & Lee, YJ. C. (2022). Effects of helicopter parenting on tutoring engagement and continued attendance at cram schools, Frontiers in Psychology, 13, 880894.
<https://www.frontiersin.org/journals/psychology/articles/10.3389/fpsyg.2022.880894/full>
- Hudson, J. L., & Dodd, H. F. (2012). Informing early intervention: Preschool predictors of anxiety disorders in middle childhood, Public Library of Science, 7(8), e42359.
<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0042359>
- Hudson, J. L., Comer, J. S., & Kendall, P. C. (2008). Parental responses to positive and negative emotions in anxious and nonanxious children, Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology, 37(2), 303-313.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/15374410801955839>
- Hudson, J. L., Dodd, H. F., & Bovopoulos, N. (2011). Temperament, family environment and anxiety in preschool children , Journal of abnormal child psychology, 39(7), 939-951.
<https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-011-9502-x>
- Hudson, J. L., Dodd, H. F., Lyneham, H. J., & Bovopoulos, N. (2011). Temperament and family environment in the development of anxiety disorder: Two-year follow-up, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 50(12), 1255-1264.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0890856711008318>
- Hussain, H. A. (2018). THE RELATIONSHIP BETWEEN HELICOPTER PARENTING AND SOCIAL EMOTIONAL LEARNING (SEL), THE UNIVERSITY OF HOUSTON-CLEAR LAKE. <https://uhcl-ir.tdl.org/server/api/core/bitstreams/6f3b4d1a-0f72-4800-891c-631b996b189f/content>
- Ingen, D. J. V., Moore, L. L., & Fuemmeler, J. A. (2006). Parental overinvolvement: A qualitative study, Journal of Developmental and Physical Disabilities, 20, 449-465.
<https://link.springer.com/article/10.1007/s10882-008-9113-9>
- Işık, M., & Bahat, I. (2021). Examination of student Perceptions about helicopter parental attitudes: Helicopter parental attitudes, International Journal of Curriculum and Instruction, 13(3), 2128-2149. <https://ijci.globets.org/index.php/IJCI/article/view/708>
- Jong-Lenters, M. D., Pasman, B., & Duijster, D. (2023). The relationship between overprotective parenting, toothbrushing practices and children's behaviour during dental treatments in 4 to 11-year-old Dutch children: a cross, European Archives of Paediatric Dentistry, 24(5), 559-567. <https://link.springer.com/article/10.1007/s40368-023-00814-1>
- Kao, T. F., Du, Y. Z., Yang, L., Fan, T. T., & CAI. Q. Y. (2023). Maternal Overparenting and Psychological Resilience in Junior High School Students: Mediating Effect Base on Self-Confidence, Proceedings of the 4th International Conference on Education. <https://eudl.eu/doi/10.4108/eai.26-5-2023.2337324>

Kawabata, Y., Tseng, WL, & Gau, S. SF. (2012). Symptoms of attention-deficit/hyperactivity disorder and social and school adjustment: The moderating roles of age and parenting, *Journal of Abnormal Child Psychology*, 40(2), 177-188.

<https://link.springer.com/article/10.1007/s10802-011-9556-9>

Kho, C., Main, A., Chung, S., & Zhou, Q. (2019). Intrusive parenting in Chinese American immigrant families: Relations with cultural orientations and children's adjustment, *Asian American Journal of Psychology*, 10(4), 341. <https://psycnet.apa.org/record/2019-41280-001>

Kiel, E. J., Hummel, A. C., & Luebbe, A. M. (2015). Cortisol secretion and change in sleep problems in early childhood: moderation by maternal overcontrol, *Biological psychology*, 107, 52-60. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0301051115000526>

Koirunnisa, R., Anita, Suci, M., Putri, D. A., & Rahmadona, J.(2023).THE RELATIONSHIP BETWEEN PARENTS' OVERPROTECTIVE BEHAVIOR AND STUDENTS'SELFADJUSTMENT, *Journal of Psychology and Social Sciences*, 1(3), 86-92. <https://jurnal.dokicti.org/index.php/JPSS/article/view/98>

Laurin, J. C., Joussemet, M., Tremblay, R. E., & Boivin, M. (2015). Early forms of controlling parenting and the development of childhood anxiety, *Journal of Child and Family Studies* 24, 3279-3292, 2015. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-015-0131-9>

Lee, H., & Shin, N. (2020). Preschoolers' Behavioral Inhibition and Anxiety: Mediating Effects of Maternal Overprotective Parenting and Autonomy Support, *Korean Journal of Childcare and Education*, 16(6), 71-88. <https://koreascience.kr/article/JAKO202008337071710.page>

Li, A., Cheng, S., & Vachon, T. E. (2023). Too much of a good thing? Testing the curvilinear relationship between parental involvement and student outcomes in elementary school, *Social Forces*, 101(3), 1230-1257. <https://academic.oup.com/sf/article-abstract/101/3/1230/6520699>

Marusak, H. A., Thomason, M. E., Sala-Hamrick, K., Crespo, L., & Rabinak ,C. A. (2018). What's parenting got to do with it: emotional autonomy and brain and behavioral responses to emotional conflict in children and adolescents, *Developmental science*, 21(4), e12605. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/desc.12605>

McLeod, B. D., Wood, J. J., & Weisz, J. R. (2007). Examining the association between parenting and childhood anxiety: A meta-analysis ,*Clinical psychology review*, 27(2), 155-172. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0272735806001127>

McWhorter, L. G., Christofferson, J., Neely, T., Hildenbrand, A. K., Alderfer, M. A., Randall, A., Kazak, A. E., & Sood E. (2022). Parental post-traumatic stress, overprotective parenting, and emotional and behavioural problems for children with critical congenital heart disease, *Cardiology in the Young*, 32(5), 738-745. <https://www.cambridge.org/core/journals/cardiology-in-the-young/article/abs/parental-posttraumatic-stress-overprotective-parenting-and-emotional-and-behavioural-problems-for-children-with-critical-congenital-heart-disease/BC452DABC56EB754E942817738E6F40>

Meyer, A., Kegley, M., & Klein, D. N. (2022). Overprotective parenting mediates the relationship between early childhood ADHD and anxiety symptoms: Evidence from a cross-sectional and longitudinal study, *Journal of Attention Disorders*, 26(2), 319-327. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1087054720978552>

Möller, E. L., Majdandžić, M., & Bögels, S. M. (2015). Parental anxiety, parenting behavior, and infant anxiety: Differential associations for fathers and mothers, *Journal of Child and*

Family Studies, 24, 2626-2637. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-014-0065-7>

-Mudra, s., Göbel, A., Möhler, E., Stuhrmann, L. Y., Schulte-Markwort, M., Arck, P., Hecher, K., & Diemert, A. (2022). Behavioral inhibition in the second year of life is predicted by prenatal maternal anxiety, overprotective parenting and infant temperament in early infancy, *Frontiers in psychiatry*, 13, and 844291. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9203734/>

Munsch, M., Dremmel, D., Kurz, S., Albuquerque, J. D., Meyer, A. H., & Hilbert, A. (2017). Influence of parental expressed emotions on children's emotional eating via children's negative urgency, *European Eating Disorders Review*, 25(1), 36-43. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/erv.2489>

Navickienė, L., Kupčikienė, I., Stasiūnaitienė, E., Tokgöz, M., & Koçak, E. (2021). OVERPARENTING IN EDUCATION REALITY: TEACHER EXPERIENCE, HEALTH SCIENCES IN EASTERN EUROPE, 1, 102-109. <https://sm-hs.eu/wp-content/uploads/2021/12/%E2%99%A52021-SM7TIRAZAS.1-240-102-109.pdf>

Oldehinkel, A. J., Veenstra, R., Ormel, J., winter, A. F. D., & Verhulst, F. C. (2006). Temperament, parenting, and depressive symptoms in a population sample of preadolescents, *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 47(7), 684-695. <https://acamh.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1469-7610.2005.01535.x>

Padilla-Walkar, L. M., & Nelson, L. J. (2012). Black hawk down? Establishing helicopter parenting as a distinct construct from other forms of parental control during emerging adulthood, *Journal of adolescence* 35(5), 1177-1190. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0140197112000462>

Park, YS. Shim, SK., & Byon, KH. (2014). the Relationship among Resilience of Young Children, their Interactive Peer Play, and Mothers' Overprotective Parenting Attitudes, *Korean Journal of Human Ecolog*, 23(6), 1089-1104. <https://koreascience.kr/article/JAKO201406234293781.page>

Partington, L. C., Borelli, J. L., Smiley, P., Jarvik, E., Rasmussen, H. F., Seaman, L. C., & Nurmi, E. L.(2018). Parental overcontrol x OPRM1 genotype interaction predicts school-aged children's sympathetic nervous system activation in response to performance challenge, *Research in developmental disabilities*, 82, 39-52. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S089142221830088X>

Perry, N. B., Dollar, J. M., Calkins, S. D., Keane, S. P., & Shanahan, L. (2018). Mechanism through which early overcontrolling parenting is associated with adjustment in preadolescence, *Developmental psychology*, 54(8), 1542. <https://psycnet.apa.org/record/2018-27552-001>

Piaget, J. (1952). *The Origins of Intelligence in Children*, New York: International Universities Press. <https://psycnet.apa.org/record/2007-10742-000>

Pizzo, A., Sandstrom, A., Drobinin, V., Propper, L., Uher, R., & Pavlova, B. (2022). Parental overprotection and Sleep problems in young children, *Child Psychiatry & Human Development*, 53(6), 1340-1348. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10578-021-01199-2>

Rork, K. E., & Morris, T. L. (2009). Influence of parenting factors on childhood social anxiety: Direct observation of parental warmth and control, *Child & Family Behavior Therapy*, 31(3), 220-235. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/07317100903099274>

Rose, J., Roman, N., Mwaba, K., & Ismail, K. (2018). The relationship between parenting and internalizing behaviours of children: A systematic review, *Early Child Development and*

Care, 188(10), 1468-1486.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03004430.2016.1269762>

Rousseau, S., & Scharf, M. (2018). Why people helicopter parent? An actor–partner interdependence study of maternal and paternal prevention/promotion focus and interpersonal/self-regret, *Journal of Social and Personal Relationships*, 35(7), 919-935.
<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0265407517700514>

Rudd, K. L., Alkon, A., & Yates, T. M. (2017). Prospective relations between intrusive parenting and child behavior problems: Differential moderation by parasympathetic nervous system regulation and child sex, *Physiology & behavior*, 180, 120-130.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0031938417302603>

Ryoo, J. M., & Shin, N. (2018). The Effects of Working Mothers' Separation Anxiety, Job Satisfaction, and Overprotective Parenting Behavior on Preschoolers' Separation Anxiety, *Korean Journal of Childcare and Education*, 14(1), 1-20.
<https://koreascience.kr/article/JAKO20180936175814.page>

Salmin, A. H., Nasrudin, D., Hidayat, M. S., & Winarni, W. (2021). The effect of overprotective parental attitudes on children's development, *Jurnal BELAINDIKA (Pembelajaran Dan Inovasi Pendidikan)*, 3(1), 15-20. <https://belaindika.nusaputra.ac.id/article/view/63>

ŞAR, V., Necef, I., Mutluer, T., Fatih, P., & Türk-Kurtça, T. (2021). A revised and expanded version of the Turkish Childhood Trauma Questionnaire (CTQ-33): Overprotection-overcontrol as additional factor, *Journal of Trauma & Dissociation*, 22(1), 35-51.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/15299732.2020.1760171>

Segrin, C., Woszidlo, A., Givertz, M., & Montgomery, N. (2013). Parent and child traits associated with overparenting, *Journal of Social and Clinical Psychology*, 32(6), 569-595.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/15299732.2020.1760171>

Segrin, C., Woszidlo, A., Givertz, M., Bauner, A., & Tavoler Murphy, M. (2012). The association between overparenting parent-child communication and entitlement and adaptive traits in adult children, *Family relations*, 61(2), 237-252.
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1741-3729.2011.00689.x>

Srivastav, D., & Mathur, M. L. (2020). Helicopter parenting and adolescent development, *Parenting-Studies by an Ecocultural and Transactional Perspective*, www.intechopen.com.

Stevenson, M., & Crnic, K. (2013). Intrusive fathering, children's self-regulation and social skills: A mediation analysis, *Journal of Intellectual Disability Research*, 57(6), 500-512.
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1365-2788.2012.01549.x>

Strang, K. R. (2015). The Relationship Between Overparenting, Parenting Style, and Anxiety in Parents of School-aged Children, *The Chicago School of Professional Psychology*.
<https://www.proquest.com/openview/2529fd4da6781799e9cb87a918fe3167/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750>

Suarez, G. L., Morales, S., Miller, N. V., Penela, E. C., Chronis-Tuscano, A., Henderson, H. A., & Fox, N. A. (2021). Examining a developmental pathway from early behavioral inhibition to emotion regulation and social anxiety: The moderating role of parenting, *Developmental psychology*, 57(8), and 1261. <https://psycnet.apa.org/record/2021-88984-007>

Suat, KOL. (2018). the effects of the parenting styles on social skills of children aged 5-6, *MOJES: Malaysian Online Journal of Educational Sciences*, 4(2), 49-58.
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1096005.pdf>

Sun, J., Liu, J., Cheah, C. SL., Fang, Y., Weng, W., Xue, Z., Huang, M., & Li ,Y.(2023). Paternal Overcontrol and Young Children's Internalizing Problems in China: The Roles of Social

Competence and Teacher-Child Conflict, Early Education and Development, 34(8), 1816-1829. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10409289.2022.2133495>

Taylor, Z. E., Spinrad, T. L., VanSchyndel, S. L., Eisenberg, N., Huynh, J., Sulik, M. J., & Granger, D. A. (2013). Sociodemographic risk, parenting, and effortful control: Relations to salivary alpha-amylase and cortisol in early childhood, *Developmental psychobiology*, 55(8), 869-880. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/dev.21079>

Ulu, E., & Erdentug, G. (2018). The relationship between 5 year-old children's social value acquisition and parenting styles, *Quality & Quantity*, 52(Suppl 2), 1137-1149. <https://link.springer.com/article/10.1007/s11135-017-0564-x>

Vente, W. D., Majdandžić, M., Colonnese, C., & Bögels, S. M. (2011). Intergenerational transmission of social anxiety: The role of paternal and maternal fear of negative child evaluation and parenting behaviour, *Journal of Experimental Psychopathology*, 2(4), 509-530. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.5127/jep.018811>

Vreeke, L. J., Muris, P., Mayer, B., Huijding, J., & Rapee, R. M. (2013). Skittish, shielded, and scared: Relations among behavioral inhibition, overprotective parenting, and anxiety in native and non-native Dutch preschool children, *Journal of anxiety disorders*, 27(7), 703-710. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0887618513001709>

Weinstock, R. (2021). Paternal and Paternal Overcontrol: Relationships with Child Anxiety. https://scholarworks.gsu.edu/psych_diss/238/

Williams, L. K., Lamb, K. E., & McCarthy, M. C. (2015). Parenting behaviors and nutrition in children with leukemia, *Journal of clinical psychology in medical settings*, 22, 279-290. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10880-015-9429-4>

Williams, L. K., Lamb, K. E., & McCarthy, M. C. (2024). Behavioral side effects of pediatric acute lymphoblastic leukemia treatment: the role of parenting strategies, *Pediatric Blood & Cancer*, 61(11), 2065-2070. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/pbc.25164>

Yilmaz, H., Arslan, C., & Aarslan, E. (2021). Is having a helicopter mother a traumatic experience? The relationship between helicopter mother attitude and traumatic experiences and learnedhelplessness ,*Psycho-Educational Research Reviews*, 10(3), 302-321. <https://www.perjournal.com/index.php/perjournal/article/view/28>

Young, B. J., Wallace, D. P., Imig, M., Borgerding, L., Brown-Jacobsen, M., & Whiteside, S. PH. (2013). Parenting behaviors and childhood anxiety: A psychometric investigation of the EMBU-C, *Journal of Child and Family Studies*, 22, 1138-1146. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-012-9677-y>

Amirhossein Abdoli^۱, Sedigheh Ahmadi^۲

Abstract

Overparenting is an abnormal style of parenting characterized by overinvolvement, overcontrol, and overprotection, and is in line with the concept of helicopter parenting. Based on the fact that abnormal parenting styles create risks for health of children and Due to the lack of research literature on this topic in the country, this study aimed to investigate the negative effects of overparenting on Bio-Psycho-Social health of children. According to the specialized keywords in various databases, including Google Scholar, Sage, Wiley, Springer, PubMed, Scopus, ScienceDirect, Taylor & Francis between 2006 and 2023, 792 articles were reviewed by considering the inclusion criteria and quality assessment using the PRISMA pattern. Then, based on the final qualitative evaluation, 79 articles were selected. The results of various researches confirmed the negative effects of overparenting on the biological (inappropriate nutrition, hormonal imbalance, sleep problem), psychological (eating disorder, anxiety and depression, disorders related to trauma and stressors, behavioral inhibition, emotional behavioral problems, poor life skills, internalizing and externalizing problems, hyperactivity and impulsivity, academic problems, destructive and risky behaviors, distress, negative self-evaluation, OCD) and social (poor social skills, reducing the level of learning and acquiring social values, decrease social competence and expressive communication, decrease Independence) dimensions of child health. The results of this study will be of significant importance to parents, school administrators, health officials, and educational policymakers in the country.

Keywords: Overparenting, Helicopter Parenting, Overprotectiveness, OverControlling, Intrusive Parenting, Children.

^۱ MSc In Family counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

^۲ Assistant Professor, Faculty of Psychology and Educational Science, Kharazmi University, Theran, Iran.
(Corresponding Author)